

Minna Kurko

AFTER SCHOOL ART

Kuvataideopiston kehitysmalli

Opinnäytetyö

Muotoilija (AMK)

Palvelumuotoilu

2021

**Kaakkois-Suomen
ammattikorkeakoulu**

Tekijä

Minna Kurko

Tutkinto

 Palvelumuotoilu
(AMK)

Aika

Lokakuu 2021

Opinnäytetyön nimi

 After School Art
Kuvataideopiston kehitysmalli

 56 sivua
3 liitesivua

Toimeksiantaja

Kymenlaakson kesäyliopisto

Ohjaaja

Marjo Suviranta

Tiivistelmä

Tässä opinnäytetyössä kehitetään Lasten- ja nuorten taidekoulua Nuorten taideopistoksi nimeltä After School Art, joka tarjoaa tavoitteellista klassista kuvataidekoulutusta 8–16-vuotiaille koululaisille. Repin-instituutin kuvataidekoulutus toimii Kymenlaakson kesäyliopistolla Kotkassa ja on tämän työn toimeksiantaja. Sen koulutus noudattaa Pietarin Taideakatemia klassisen kuvataiteen kulttuuria ja opetusmenetelmiä.

Kehitysmallissa on huomioitu nuorten taidekoululaisten toiveet sekä kuinka usein he kuvataidetta haluavat harrastaa. Se keskittyy tarpeen täyttämiseen, jossa taidetuntien viikkomäärää korotetaan ikäryhmittäin oppilaille sopivaksi, sekä opetusohjelman muokkausta tavoitteelliseksi, eli tavoitteeseen tähtääväksi toiminnaksi. Tutkimusmenetelminä suoritettiin käyttäjäkyselyt huoltajille sekä nuorille, kuvataiteilijan ja asiantuntijan haastattelut sekä tutkittiin taiteen parissa toimivia tahoja. Tutkimuslähteinä on käytetty Opetushallituksen ja OKM:n materiaaleja, alan kirjallisuutta, sekä erinäisiä kulttuuri- ja taidealan opetukseen liittyviä alustoja ja julkaisuja. Vertailuun on käytetty Opetus- ja kulttuuriministeriön Suomen mallia.

Kehitysmalli syntyi työpajan tuloksena, kun tarve tavoitteelliselle nuorten taidekoulutukselle, kunnallisten musiikki- ja urheiluopistojen tapaisena kehittävässä palveluna ilmeni. Kerran viikossa tapahtuva harjoittelu on syventävässä kuvataiteen opetuksessa osoittautunut riittämättömäksi. Piirtämistä ja maalaamista harrastava nuori henkilö huomioidaan After School Art -tunneilla opetussuunnitelmalla, joka mahdollistaa matalla kynnyksellä asteelta toiselle siirtymisen. Tällä tarkoitetaan johdonmukaista ja kehittävästä opetusta, jonka nuori ottaa haltuun jo ennen alalle tähtäävän opiskelun aloittamista.

Opinnäytetyön tulos on kehitysmalli, jonka tavoite on mahdollistaa nuorten taidepainotteista, tavoitteellista ja useasti toistuvaa harrastustoimintaa alentamalla kynnystä ja joka valmentaa nuoren jatkamaan muun muassa tutkintotason taidealanopintoihin. Sillä on sosiaalisesti yhtenäistävä ja osallistava vaikutus nuoriin tasa-arvon, kuuluvuuden sekä kansainvälisyyden edistämässä.

Asiasanat

kuvataideopetus, kuvataideharrastus, klassinen kuvataide, palvelumuotoilu

Author	Degree	Time
Minna Kurko	Bachelor of Culture and Arts	October 2021
Thesis title		
After School Art Art college development model		56 pages 3 page of appendices
After School Art Kymenlaakson kesäyliopisto (Summer University of Kymenlaakso)		
Supervisor		
Marjo Suviranta		
Abstract		
<p>The Repin Institute is a school of fine arts at the Kymenlaakso Summer University in Kotka, and is the client of this Bachelor's Thesis. The school follows the classical art culture of the St. Petersburg Academy of Arts and is inspired by its profound teaching methods. This development model will aid to expand the possibilities of how classical art is taught to young people. New After School Art concept is an extra curriculum activity, which offers classical fine arts education to ages 8–16 up to five days a week, utilising intensive learning methods. Service innovation arose as a result of a workshop session, and identified the need for goal-oriented and therefore regular art education for young people, inspired by the intensive council-led municipal music and sports colleges in Finland.</p> <p>The research methods used includes user surveys of parents, young people themselves, interviews with an artist and an expert, and the study/observation of culture and methods of teaching arts publications. Some material is sourced from National Board Of Education files. <i>The Finnish model 2020</i> by the Ministry of Education and Culture has been used for comparison purposes.</p> <p>According to the expert opinion, a once per week lesson consisting in-depth teaching of fine arts has proven to be insufficient. The model proposed is designed for individuals who enjoy drawing and painting, a model that allows them to move freely from one stage to the next with a low threshold. This refers to technically advanced teaching methods, so pupils can learn more in preparation, for example going to art college. When a pupil has been regularly involved in the subject for several years, it is clear that their chances of applying or getting in to study at the place of their choice will increase. In this way, After School Art enables opportunities for lowering the threshold at which a young person will continue to pursue a degree-level art education in the future.</p> <p>The result is a functional service method that promotes art-focused hobbies and cultural activities for young people in the area. It has a socially cohesive and conducive effect on the promotion of equality, inclusion, and internationalism.</p>		
Keywords		
fine art education, fine art hobby, fine arts, service design		

SISÄLLYS

1. JOHDANTO	6
2. AFTER SCHOOL ART	8
2.1. Konseptointi	9
2.2. Käyttäjäprofiilit.....	19
2.3. palvelupolku.....	22
3. MIKSI TAIDE ON TÄRKEÄÄ?	23
3.1. Mitä on klassinen kuvataide?	24
3.2. Repin-instituutin kuvataidekoulutus	25
3.3. Kymenlaakson kesäyliopisto.....	27
3.4. Taiteen perusopetus.....	28
3.5. Taiteen nuoret harrastajat	29
4. TUTKIMUSTYÖ	30
4.1. Haastattelut.....	31
4.1.2. Aleksandra Hintsala - Asiantuntija	31
4.1.3. Joel Slotte - Itsedokumentointi	32
4.2. Käyttäjäkyselyt	33
4.2.1. Taideleirin 2021 -kysely	33
4.2.2. Huoltajien After School Art -kysely	35
5. KULTTUURIPOLITIIKKA; KUSTANNUS & RAHOITUS	38
5.1. Kuvataidekoulutuksen toiminnan rahoitus	38
5.2. Valtion kulttuuri- ja taidehallinto.....	40
5.2.1. Opetus- ja kulttuuriministeriö.....	40
5.2.2. Taiteen edistämiskeskus	40
6. PERUSOPETUKSEN JÄRJESTÄMINEN	43
7. SUOMEN MALLI	44
8. TYÖN MERKITYS JA VAIKUTUS TULEVAISUUTEEN.....	45

9. LUOTETTAVUUS JA HAASTEET	47
10. JOHTOPÄÄTÖKSET & POHDINTA	48
11. SIDOSRYHMÄT & TULEVAISUUS.....	50
LÄHTEET.....	52
KUVALUETTELO.....	56
LIITTEET	57

1. JOHDANTO

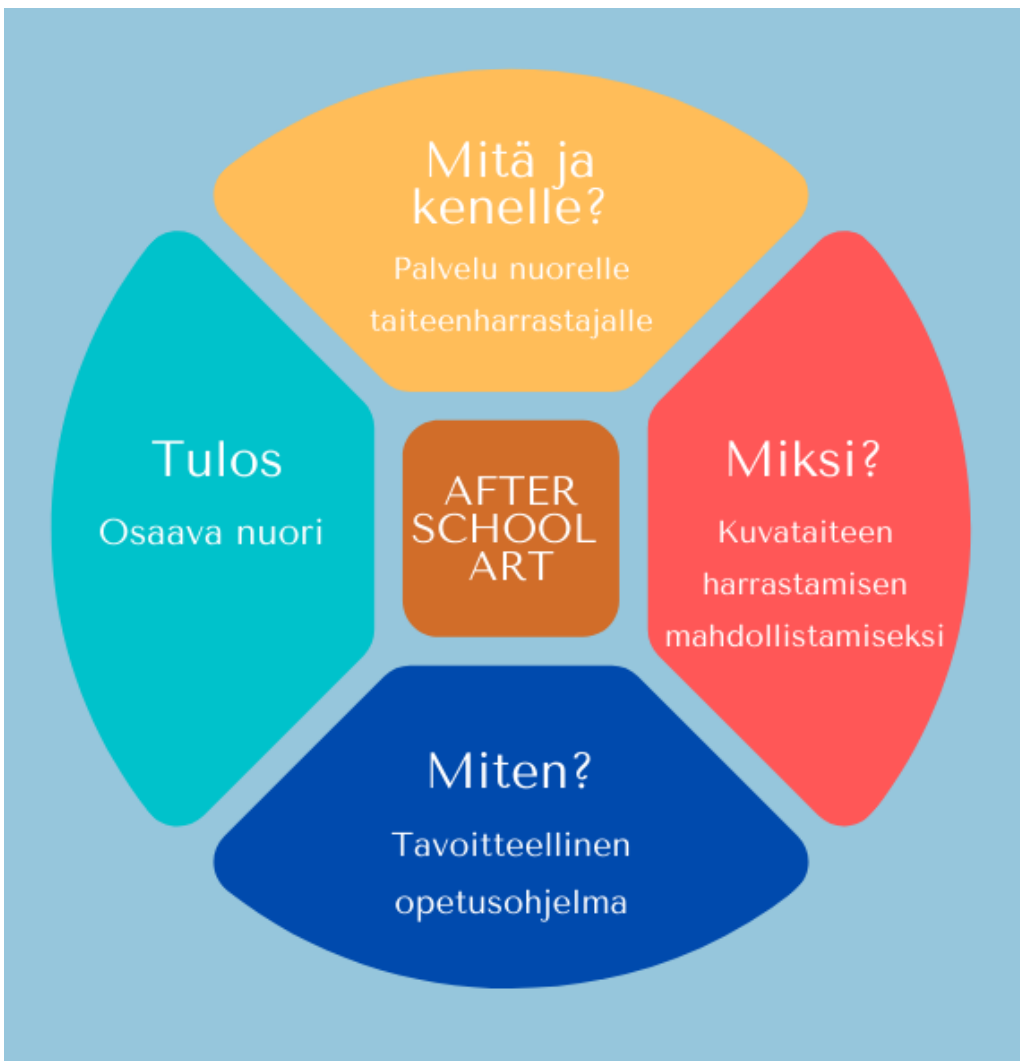
Palvelumuotoilu on suunnittelun avulla käytännön soveltamista palveluihin, tuotteisiin ja kokemuksiin. Royal College of Art (2021) Iso-Britanniassa kiteyttää, kuinka Palvelumuotoilun avulla ratkaistaan ongelmia ja muutetaan yritysten ja organisaatioiden tuotteiden tai palveluiden käyttäjäkokemusta sekä kehitetään vaikuttavillakin ratkaisulla monimutkaisia menetelmiä. Sen avulla parannetaan palveluja, sekä luodaan täysin uusia palveluita nyt ja tulevaisuudessa. Tämän työn kehityskohteena on Repin-instituutin Lasten ja nuorten kuvataidekoulutus, joka toimii Kotkassa. Maksullista kuvataideopetusta tarjotaan 5–16-vuotiaille kerran viikossa. Opetus pohjautuu Pietarin Taideakatemian klassisen kuvataiteen kulttuuriin, arvoihin ja sen opetusmenetelmiin.

Tämän opinnäytetyön tarkoitus on kehittää kuvataidekoulun edellä mainittua palvelua siten, että se mahdollistaisi monimuotoisen ja tavoitteellisen klassisen kuvataiteen opetuksen johdonmukaisesti, muun muassa lisäämällä viikoittaisia tuntimääriä ja vahvistamalla digitaalisuuden hyödyntämistä opetuksessa. Kymenlaakson kesäyliopiston Repin-instituutin kuvataidekoulutuksen After School Art -konseptin visio, on edesauttaa koululaisten taidepainotteista harrastustoimintaa sekä mahdollistaa syventävän klassisen kuvataidekoulutuksen opetusta alueen nuorille laajemmin (kuva 1).

Kuva 1. Konseptikartta (Kurko 2021)

Suunnittelutyö vaatii alussa tarvekartoituksen jotta lopputulos on onnistunut. Työssä kysytään tarvekartoituksen ohjaamana muun muassa mitä asiakas tarvitsee, mitä hän haluaa, kuinka tarpeita ja haluja tulkitaan, ja mitä heille tulisi tarjota (Myyntityö 2010, 22–26). Harrastustoiminnassa tarpeiden täyttämällä saadaan aikaan toimiva palvelu, joka tuottaa osaavia tekijöitä ja jossa tavoitteellisuus johonkin tähtäävään määränpäähän, on kunkin harrastajan kohdalla räätälöity. Tältä pohjalta, lähdettiin kehittämään uudenlaista kuvataiteidharrastamisen konseptia, palvelumuotoilun keinoin (kuva 2). Jokainen suunnitteluvaihe on tärkeä kehitystyössä, jossa halutaan hyödyllistä ja mittavaa muutosta aikaan palvelun parantamiseksi.

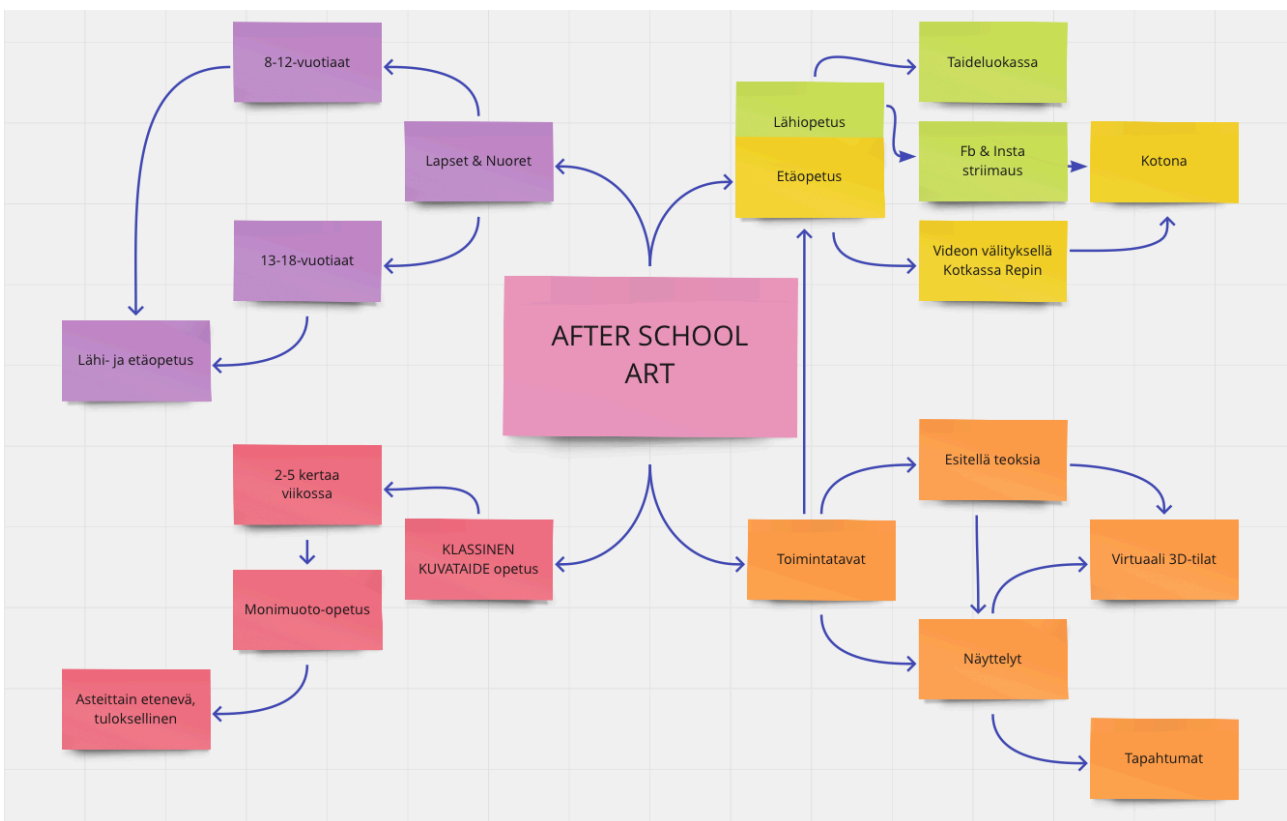
Kuva 2. Tarvekartoitus (Kurko 2021)

Työhön sisällytyt kuvamateriaalit ovat tekijän omia, ellei toisin mainittu. Työssä sana **tavoitteellinen/tavoitteellista** käytetään usein ja sen merkitys sanakirjan mukaisesti on: *1 Johonkin tavoitteeseen tähtäävä, tarkoitushakuinen.*

2. AFTER SCHOOL ART

Uusi toimintatapa valmentaa nuoren toisen ja kolmannen asteen taideopiskelun polulle ja mahdollistaa tavoitteellisen, asteelta toiselle siirtymisen. After School Art -toiminta ajoittuu iltapäiviin ja viikonloppuihin, ja joille oppilas voi osallistua kahdesta viiteen päivänä viikossa. Monimuotoiset opinnot mahdollistetaan oppilaille joustavasti ja ohjausta voi saada myös etänä.

After School Art -konsepti, tarjoaa monipuolista ja monimuotoista kuvataideopetusta Kymenlaaksossa. Käsitekartta selvittää ikäryhmittäin ja osaamisen tason perusteella, kuinka jaetut ryhmät osallistuvat taidetunneille iltapäivisin tai viikonloppuisin (kuva 3).

Kuva 3. Toiminnan käsitekartta (Kurko 2021)

Ikäluokkiin jaetut ryhmät harjoittelevat taidekoululla läsnäolevina, tai etänä verkkoyhteydellä kotoa käsin. Opettajan ohjauksen avulla edetään kuvataideopinnoissa tavoitteellisesti, kohti kunkin oppilaan yksilöllistä suunnitelmaa tai päämäärää.

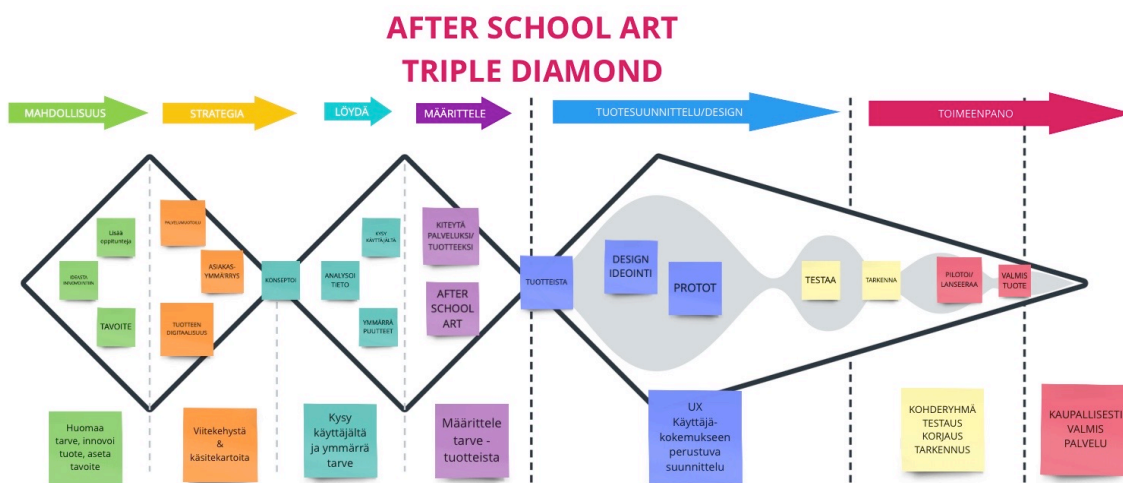
Paikalle pääsy ei ole este osallistumiselle, sillä verkkoyhteyden ja videostriimauksen välityksellä on mahdollista seurata tunteja reaaliajassa sekä saada ohjausta myös etänä. Sosiaalisen median kanavat, kuten Facebook ja Instagram mahdollistavat mainitut stri-

imaukset, joiden välityksellä voidaan järjestää työpajoja sekä näyttelyitä (Facebook Live 2021). Videon välityksellä voidaan myös esitellä toimintaa ja teoksia, sekä osallistua tapahtumiin. Virtuaalitalat lisäävät näkyvyyttä, sekä ovat mainio tapa esitellä kokonaisuutta ulkopuoliselle osallistujille (Design Museo 2021).

2.1. Konseptointi

Repin-instituutin kuvataidekoulutuksen lasten ja nuorten kerran viikossa järjestetyn taidekouluun opetusohjelman lisäksi, rinnalle haluttiin laajempi ja monimuotoisempi konsepti tavoitteelliselle kuvataiteen opetukselle. Talvella 2020–21 tekijä toimi Kymenlaakson kesäyliopistolla markkinointi- ja koulutuskoordinaattorina. Työn yhteydessä suoritettiin 3 kk kestävä syventävän työharjoittelun osuus, osana palvelumuotoilun amk-opiskeluja. Tänä aikana työpajan ideariihessä, ilmeni mahdollinen tarve palvelun innovoinnille.

Palvelumuotoilun työkaluna tunnettu *tuplatimantti*, veny muotoilussa Dinker Charakin (2016) menetelmällä *kolmoistimantiksi* eli *triple diamond*, joka toimii tämän työn viitekehysenä ja kuvaa After School Art -projektin eri vaiheita (kuva 4). Se toimii polkuna, jota pitkin matkataan suunnitelman mukaisesti, mahdollisuudesta aina valmiiseen tuotteeseen tai palveluun asti. Suunnittelun eri vaiheet tässä mallissa ovat mahdollisuus-, strategia-, löydös- määrittely-, (kts. käsitekartta) sekä suunnittelu- ja toimeenpanovaiheet. Triplatimantin avulla, saadaan aikaan hyödyllisiä ja perusteltuja palveluja, jotka on suunniteltu havainnoimalla tarve, innovoimalla palvelu ja asettamalla sille tavoite. Viitekehys ja käsitekartta yhdessä palvelupolun rungon kanssa ovat tämän työn strategian ydintekijät.

Kuva 4. Viitekehys triplatimantti (Kurko 2021)

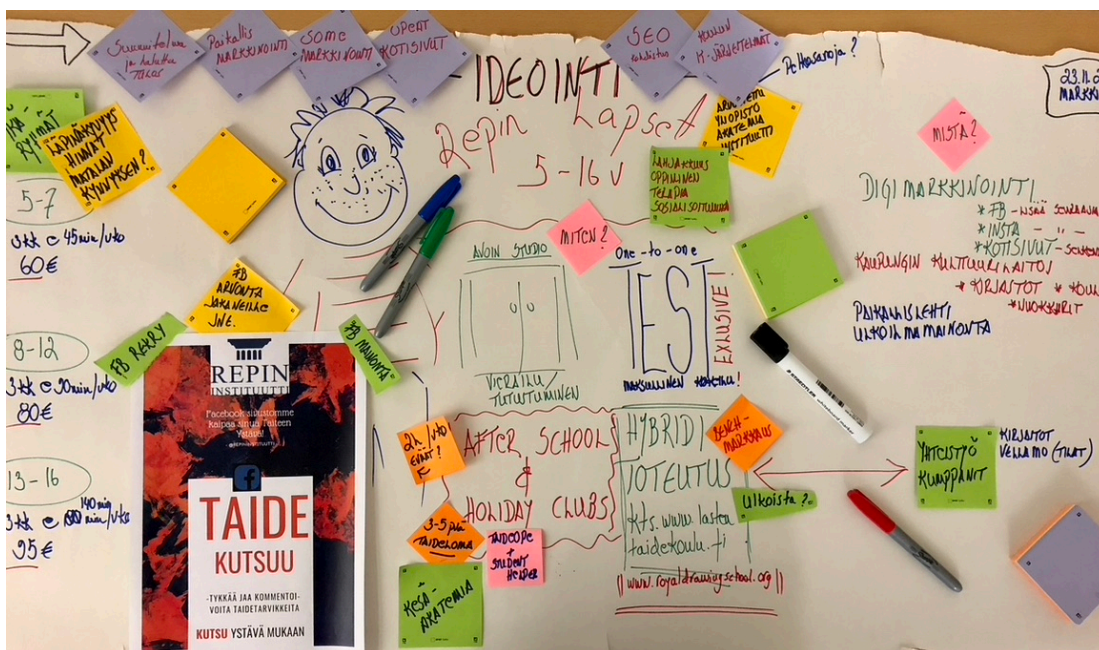
Palvelumuotoilun hyödyllisten työkalujen avulla, päästään konseptin syvempään ymmärtämiseen ja selkeään päämäärään. Työpajassa tekijä yhdessä amanuenssi Aleksandra Hintsalan kanssa, pohti eri toimintatapoja ja palveluja kuvataidekoulun kehittämiseksi. Ideariihessä havaittiin oppituntien lisäämisen, olevan oleellinen seikka tavoitteellisen opetussuunitelman kehittämisessä. Samalla digitaalisuus nousi tärkeään rooliin, sillä Covid-19 oli jo mullistanut opetusmenetelmiä taideopetuksessa. Digitaalisuuden avulla pyritään laajentamaan monimuotoisia opetusmenetelmiä, ajantasaisilla laitteilla. Kumpulainen ym. (2015, 12) kirjoittaa *Digitaalinen oppiminen ja oppimisympäristöt* -julkaisussa, kuinka suomalaisen koulutusjärjestelmän haasteena on digi-tekniikan hyödyntäminen niin, että se tukisi jatkuvaa oppimista sekä opetusmenetelmien kehittämistä, nopeasti muuttuvassa yhteiskunnassa. Tekniikan on oltava ajantasalla jotta voidaan tarjota palvelun eri muotoja jotka vastaisivat kunkin tilanteen tarpeeseen.

Kehitystyössä käyttäjiltä kysymällä löydetään puutteet, ja muita toimijoita tutkimalla ymmärretään tarjolla oleva palvelu paremmin. Näin määritellään saatu tieto kehitysmalliksi joka johtaa toimivaan konseptiin. Triplatimantti kuvaa konseptin eri vaiheet yksityiskohtaisemmin, syventävän ja tavoitteellisen klassisen taideopetuksen lisäämiseksi määrätyle kohderyhmälle. Kohderyhmän haastattelut sekä tiedon analysointi käyttöä varten, auttavat ymmärtämään puutteet, joihin muutokset pohjautuvat. Konseptin tuotteistaminen on kuvattu timantin kolmannessa osassa, jossa design ideoinnin ja [protojen](#) (eli ensimmäinen testiversio) avulla saadaan proto testattavaksi, jota puolestaan muokataan ja hiotaan pilotointia varten valmiiksi tuotteeksi.

Nuorten taideopetusta koskevan työpajan ideariihessä innovoitiin After School Art -konsepti, josta on hyödynnetty ideat ja oivallukset kiteytettynä tähän lopputyöhön (kuva 5, sivu 11). Yhteenvedona kiteytyksestä, konseptin tarkoituksena on tarjota visuaalisesti lahjakkaille nuorille kuvataiteiden harrastajille muun muassa:

- joustavaa ja pitkäjänteistä harjoittelua, useina päivinä/tunteina viikossa
- monimuotoisempaa opetusta, digitaalisesti tallennettuina sekä etäopetuksena
- teknillisesti syvempää ja intensiivisempää oppimista, mahdollisuutta *one-to-one* tuutoroinnille
- tavoitteellisen eli päämäärään tähtäävän oppimispolun luoville nuorille taiteilijoille sekä konseptin tuottajana, osallistua alueen taideopetuksen kehittämiseen:

- yhteistyössä Kotkan alueen peruskoulujen kanssa, esimerkiksi Suomi-mallin mukaisesti kehitysmallia hyödyntämällä
- tulevaisuudessa, taidelukioluokan kehittämistä Kotkaan/Kymenlaaksoon

Kuva 5. Työpajan ideariihi (Hintsala/Kurko 2020)

After School Art -konseptin ytimenä on Lasten ja nuorten kuvataidekoulun toiminnan kehittäminen Nuorten taideopistoksi, jonka toiminta on verrattavissa kuntien tarjoamiin musiikki- tai urheiluopistoihin. Uusi konsepti haluaa tarjota klassista kuvataidekoulutusta useammin, esimerkiksi kahdesta viiteen päivään viikossa. Vastaavaa tuntimäärää, tai jopa enemmän tunteja viikossa harrastetaan muun muassa kilpauinnissa. Esimerkiksi kilpauinnin viikoitaista, säännöllistä harjoitusta suoritetaan 5–6 kertaa viikossa joiden allasharjoitusten pituudet ovat 2 x 45–60 min, 2–3 x 60 min ja 2 x 90 min. Uimaliiton mukaan ”ajallinen tekeminen on tärkeämpää kuin metrit”. (Uimaliitto 2021.)

Vastaavasti, After School Art -opetusohjelman opetusmääräksi eri ikäryhmille on suunniteltu seuraavia tuntimääriä;

- 5-vuotiaat = 45 min 1 kertaa viikossa (lasten taidekoulutus)
- 8–12-vuotiaat = 45 min 2–4 kertaa viikossa (After School Art)
- 13–16-vuotiaat = 45 min 3–5 kertaa viikossa (After School Art)

Nuorella on oikeus tulla lajissaan hyväksi ilman, että hänen pitäisi odottaa kunnes on määrätyn ikäinen. Tällä mallilla ei yksin mahdollisteta nuoren taiteellista oppimista, vaan sillä tuetaan myös taiteellista kehittymistä tavoitteellisesti, ja joka muokkaa oppilasta halut-

tuun suuntaan. Bogatz (2014) kirjoittaa *How Do We Prepare Our Art Students for College?* julkaisussa, kuinka tekniikan opetuksessa, esimerkiksi sellaiset projektit kuin liukuvalu, syövytys ja öljymaalaus ovat kaikki hienoja erillisiä lukio- tai opistotason projekteja, jotka altistavat oppilaan erilaisille tekniikoille ja materiaaleille, ja joita tulee vastaan yliopistoissa, taideakatemoissa tai muotoiluinstituuteissa. Miksei niitä voi kokeilla jo varhaisemmassa vaiheessa? Oppilaat eivät välttämättä opi taitaviksi taiteilijoiksi vielä kovin nuorena, mutta tällaisen syventävän harjoittelun ja opettelun kautta, materiaalien ja eri tekniikoiden tuntemuksen rakentaminen ja valmennus tukee tulevaisuuden oppimista. (Bogatz 2014.)

Kymenlaaksossa ei tällä hetkellä ole tarjolla kuvataideopetusta tai harrastus mahdollisuutta, joka sallisi lapsille ja nuorille tavoitteellisen, useana päivänä viikossa toimivan valmennuksen jo kouluiässä. Eikä myöskään digitaalisesti saavutettavaa opetusmuotoa. Osana Repin-instituutin kuvataidekoulutuksen palvelua, After School Art -konseptin tavoitteena on välittää Pietarin taideakatemian klassisen taiteen opetuksen menetelmiä visuaalisesti lahjakkaille koululaisille, tavoitteellisesti.

Erottuakseen edukseen, After School Art -taidetuntien on oltava ajan tasalla myös digitaalisesti. Etäopiskelu on mahdollistettava joko striimaamalla tai tallenteiden avulla. Paikalle pääsy ei saa olla esteenä tunneille osallistumiselle. Tutorointi on myös osa tätä syvällisempää opetusta, jossa oppilas saa yksilöllistä ohjausta taideluokassa tai etänä videon välityksellä. Kumpulainen ym. (2015, 23) muistuttaa, kuinka monimuoto-opetuksen toteuttaminen vaatii muutosta kaikilta suunnitteluun ja toteutukseen osallistuvilta tahoilta. Tässä viisaus, yhteistyö, luovuus ja sitoutuminen uuteen tapaan toimia, on ehdoton edellytys onnistuneelle toteutukselle. Monipuolinen ja monimuotoinen opetussuunnitelma sisältää uusia tapoja yhdistellä lähiopetusta sekä erimuotoisia verkon kautta välitettäviä opetustapoja, kuten striimaamalla tapahtumaa videon välityksellä sekä rakentamalla virtuaalisia 3D-tiloja. Esimerkkinä [DesignMuseossa virtuaalisesti](#), Design Museo (2021).

Entä onko taidekoululla resursseja pitää niin sanottu *walk-in* -mahdollisuus avoimena niille oppilaille, jotka haluavat palata keskeneräisen työnsä ääreen omien sovittujen tuntiensa välissä ja työstää sitä itsenäisesti? Palveluiden kartoittaminen kannattaa suorittaa huolella, jotta oppilaalle voi tarjota mahdollisimman joustavan opiskelumuodon. Myös uudenlainen lukukausijäsenyys saattaisi toimia tässä konseptissa. Tällä viitataan tekijän omaan innovaatioon, jossa yhdellä lukukausimaksulla oppilas voisi osallistua niin monelle tunnille kuin

haluaa. Näin hinnoittelun voisi rakentaa tuntioppilaalle ja lukukausioppilaalle kahtena eri pakettina.

Kun uusia konsepteja kehitetään tai kun pilotointi on jo käynnissä, on äärimmäisen tärkeää dokumentoida eteneminen, jotta paras mahdollinen koulutussuunnitelma saadaan aikaiseksi. Oppilaita ja heidän sidosryhmiä kuuntelemalla saadaan paljon arvokasta tietoa jatkokehitystä ajatellen. Koulutussuunnitelman päivittäminen tai muokkaus, jopa kesken lukukauden, on myös olennainen osa nykyaikaista kehitystyötä, sillä tilanteet muuttuvat (kuten Corona-19 pandemia meille todisti) ja joihin pitää olla valmiudet reagoida reaaliajassa.

Monimuotoisen ja tavoitteellisen kuvataidekoulutuksen tarve on selkeä, mutta kuinka sinne innokkaat nuoret taiteilijat löytävät? Oletetaan, että Lasten ja nuorten kuvataidekoulun ker-
ran viikossa käyneiden joukosta nousevat After School Art -oppilaaksi ne, jotka tuntevat palavaa halua kehittyä taiteen saralla. He voivat liittyä taidetunneille esimerkiksi kolmena päivän viikossa. Toki vastuuta liittymisestä ei voi kovin nuorille jättää, vaan huoltajat ja opettajat toimivat tässä oppaina.

Zimmerman & Clark (1994, 284) mainitsevat julkaisussa *Artistically Talented Students and Their Teachers* -ohjelmasta, joka auttaisi opettajia ja vanhempia tunnistamaan ja arvioimaan kohderyhmän opiskelijoita sekä saamaan paremmin tietoa eri taidelajien harrastusmahdollisuuksista. Vastaavanlaista mallia tulisi kehittää kaikkien oppilaiden kohdalla sekä jakaa tietoa eri mahdollisuuksista myös lasten ja nuorten sidosryhmille kouluja unohtamatta.

Entä kuinka tavoitetaan koululaiset, jotka jo harrastavat piirtämistä itsenäisesti, eivätkä ole koskaan olleet taidekerhoissa mutta joilla on potentiaalia kehittyä taitaviksi taiteen tekijöiksi? Eira Enkvist (2019, 90—91) pohtii omassa YAMK opinnäytetyössään *Yläkoululaisten osallistaminen taideharrastustoimintaan*, kuinka yhdistämällä eri harrastusmuotoja, nuorten saaminen uuden lajin pariin saattaisi lisääntyä. Hän ehdottaa erilaisten lajien, kuten esimerkiksi urheilun ja taiteen tuomista yhteen, jossa molempien lajien edustajat eivät muutoin olisi uudesta lajista edes kiinnostuneet, saattaa avautua heille täysin uusi näkökulma uuteen tekemiseen. Sisältöjen yhdistelyllä joustavalla ja monipuolisella tavalla, kehittäisi myös samalla molempien harrastustoimintojen läpinäkyvyyttä ja saatavuutta.

Enqvistin työn tulokset myös todistivat, kuinka nuori tuntee tärkeäksi tulevansa hyväksytyksi ja kuuluvansa ryhmään sen tasa-arvoisena jäsenenä. Tärkeäksi nousi myös se, että ryhmässä voi ohjauksen voimalla kokeilla yhdessä uusia asioita, ei niinkään se, mitä siellä tehdään. Tyytyväisten nuorten yhteisössä toimiminen auttaa myös ohjaajia voimaan paremmin, ja ovat näin motivoituneita ylläpitämään hyvää yhteishenkeä ja toimintaa.

Enkvistin pohdinta herätti idean myös tähän kehitystyöhön, jossa taideopisto ja esimerkiksi paikallinen urheiluseura tekevät yhteistyötä vaihtorekrytoinnin merkeissä, ja jossa esitellään uusia lajeja/aiheita molemmin puolin kokeilemalla, täysin ilman rajoitteita, matalalla kynnyksellä. Onkin siis järkevää viedä taidetta ja sitä harrastavia, niin sanotusti 'kentälle'. Järjestetyt vierailut kouluihin, seurojen tiloihin, kirjastoihin, kauppakeskuksiin sekä tapahtumiin ovat oiva tapa herättää huomiota ja löytää oikea kohderyhmä, sekä sitä kautta rekrytoida uusia oppilaita. Helposti lähestyttävä tapa on viedä koko taideluokka ryhmänä vierailuille 'livenä', tai videon välityksellä etänä. Näin nuoret samaistuvat ikäisiinsä ja ehkä uskaltavat lähestyä aihetta, ja palvelun tarjoajaa paremmin. Laadullisen tutkimuksen puitteissa, Repin-instituutin kuvataidekoulutus kysyi kesällä 2021 nuorilta oppilailta, kuinka usein he haluaisivat käydä taidetunneilla, johon vastattiin (98%); kaksi kertaa viikossa tai jopa useammin.

Spencer (2016, 11–15) pohtii luovien nuorten testaamista julkaisussa, *Kuinka voimme edistää luovuutta, jos emme arvioi sitä?* Jossa hän vastaa omaan kysymykseensä nokkelasti; *Luo luovuudelle kannustava arviointi*. Tässä mallissa, oppilas voi hakeutua After School Art -tunneille osaamisen näytön kautta. Näyttö suoritetaan kuvataidetehtävien muodossa. Jos hakija ei vielä ylety määrätylle tasolle, hän voi aloittaa tai jatkaa Lasten ja nuorten kuvataidekoulussa kerta viikkoisena harjoitteluna (kuva 6, sivu 15). Osaamisen näytön järjestäminen voi toimia esimerkiksi avoimien ovien menetelmällä, jossa nuoret tulevat taideopistolle suorittamaan tehtävät ikäryhmittäin, esimerkki 8–11-v tiistaina klo 16–19 ja 12–16-v torstaina klo 16–19.

Kuva 6. Repin-insituutin Lasten- ja nuorten kuvataidekoulutus (2019)

Timothy Bogatz (2014) avaa yhteisöllisyyttä arvokkaaksi tekijäksi The art of education universityn Gifted and talented -sivustolla, julkaisulla *How Do We Prepare Our Art Students for College?* Eli kuinka voimme menestyksekkäästi valmistella oppilaita kolmannen asteen taide opintoihin? Hän muistuttaa kuinka on äärimmäisen tärkeää, muistaa taideopiston ilmapiirin vaikutuksesta nuoreen oppilaaseen, ja joka samalla tukee luovuutta ja positiivisuutta.

Taideluokka miljöönä, kuten Viipurin Lasten taidekoulu on myös uniikki oma maailmansa (kuva 7–9). Siellä uppoudutaan ainoastaan taiteen opettamiseen ja tekemiseen, siihen täysin omistetussa luovassa ympäristössä. Chin ym. (2009, 17) painottaa *Gifted child today* -julkaisussa kokonaisuudesta, jossa kontakti muiden lahjakkaiden ikäisten kanssa on äärimmäisen tärkeää,

Kuva 7—9. Viipurin Lasten taidekoulu (Repin-instituutin Instagram 2021)

kuin on myös ammattia harjoittavien taiteen opettajien opastus. Lisäksi arvoa tuovat ulkopuolisten taiteilijoiden vierailut tuntien aikana, yhdessä nämä vain vahvistavat yhteisöllisyyden merkitystä oppilaille.

Haastateltu kuvataiteilija Joel Slotte (2021, liite 1), muistelee kirjoitelmassa, ”Kuinka Lasten ja nuorten kuvataidekoulussa opetettiin ala-aste aikojen läpi erilaisia tekniikoita, kuten maalausta, piirustusta, keramiikkaa, kuvanveistoa (jossa materiaalina oli lähinnä puu) ja taidegrafiikkaa. Myös erilaisia taidematkoja järjestettiin. Hän muistaa esimerkiksi käyneensä mm. erään paikallisen kuvataiteilijan työhuoneella, näyttelyissä kokkolalaisessa galleriassa, näyttelyhallissa ja K.H. Renlundin museossa, mutta tekivät myös pidempiä matkoja esimerkiksi Tampereelle, jossa vierailtiin mm. Tampereen tuomiokirkossa katsomassa Hugo Simbergin teoksia”.

Kay (2008) kirjoittaa blogissa *Supporting artistically gifted students*, kuinka vanhemmat, taideopettajat sekä muiden sidosryhmien edustajat, voivat tahoillaan auttaa oppilaita löytämään muita lajia harrastavia nuoria, sekä koulussa että sen ulkopuolella. Harrastus- ja kesäleirit auttavat heitä löytämään ikäisiänsä, joilla on jo samat kiinnostuksen kohteet. Nämä suhteet ovat välttämättömiä sosiaalisen ja henkisen hyvinvoinnin, sekä taiteellisen kasvun kannalta. —Taideharrastus voi olla yhdistävä seikka nuorten ihmissuhteissa ja kanssakäymisessä, joita kannattaa ylläpitää varhaisesta iästä alkaen (Opetushallitus D, 2021). After School Art -toiminnan vision uskotaan vahvistavan nuorten kulttuurillista yhteisöllisyyttä, lisätä tasa-arvoa, kasvattaa kansainvälisyyttä sekä kuuluvuuden tunnetta.

Slotte (2021, liite 1) lisää: ”Kuinka Lasten ja nuorten kuvataidekoulu järjesti kevätnäyttelyitä, joissa oppilaat saivat näyttää teoksiaan yleisölle. Avajaiset olivat mukavia tilaisuuksia ja oli ilo saada teoksensa näytille samaan näyttelyhalliin, jossa ammattitaiteilijatkin yleensä näyttivät töitään. Se vahvisti ajatusta, että lasten ja nuortenkin työt otettiin tosissaan ja niitä pidettiin arvossa.”

On tärkeää kasvattaa näkyvyyttä ja vaikuttavuutta nuorten taideharrastukselle ja kuvataiteelle myös valtakunnallisella tasolla. Tämä sisältää taidenäyttelyitä sekä tapahtumia niin verkossa kuin virtuaalisesti toteutettuna. Tällöin katsojat pääsevät mukaan

tapahtumaan myös etänä, ovathan tämän hetken vahvoja [megatrendejä](#) (Sitra 2021) osallistaminen sekä asiakaskokemukset (Tapahtumantekijät 2021). Sisältö & Yhteisö -manageri Saku Kähkönen (2021) Puheet mediayrityksestä, kiteyttää asiakaskokemuksen termin kirjoittamassaan oppaassa, kuinka on kyse asiakkaan tunnetiloista ja siitä, mitä hän palvelun saannin aikana kulloinkin ajattelee. Nämä vaihtuvat tunnetilat ja ajatukset, tapahtuvat tai syntyvät niin ennen ostotapahtumaa tai käyttötilannetta, kuin sen aikana sekä sen jälkeen.

Toiminnan ja palvelun saavutettavuus ja läpinäkyvyys, lisäävät tietoisuutta ja luottamusta nuorten harrastusmahdollisuuksista kuvataiteen piirissä. Viestintäkanavien valinta on tärkeä osa markkinointia ja sosiaalinen media on tänä päivänä yksi tärkeimmistä viestintäkanavista. On tärkeää tutkia, mitä kanavaa kohderyhmä käyttää ja näin päivittää aktiivisesti näitä sosiaalisen median tilejä ylläpitämällä keskusteluja, striimaamalla live-tapahtumia sekä markkinoimalla palveluja mainoksien välityksellä. (Digital marketing 2021.)

Nuorten taiteellisten henkilöiden sosiaalisen median käytön hyödyt, voittavat haitat. Näin [Medium](#) (2021) on tutkinut artikkelissaan. Tällä tarkoitetaan sitä, että pääasiassa sosiaalisen median sisältö on jollain asteella hyödyllistä ja oikeaa tietoa. Netin käyttäjälle pelkästään omien kiinnostuksen kohteiden seuraaminen, on vain klikkauksen päässä. Somesta löytyy miljoonia kuvia ja videoita kaikenikäisille taiteen harrastajille. *Marvel* sarjakuvien luoja Jen Bartel (2021), kertoo löytäneensä uudet sarjakuvataiteilijat yritykseensä pääasiassa sosiaalisen median tilien välityksellä.

Netissä liikkuminen on helppoa ja nopeaa, ja sitä voi harrastaa paikasta riippumatta miltei kaikkialla. Virtuaaliset virikkeet ovat jokaisen saatavilla, ja nuoret nimenomaan tunnetaan aktiivisina netin käyttäjinä, joten somestako löytyisi tulevaisuuden oppilaat kuvataidetuoneille? Jotta tämän konseptin palvelu olisi mahdollisimman käyttäjälähtöistä, After School Art:lla tulisi olla omat sosiaalisen median tilit. Monesta vaihtoehdosta vähintään Facebook ja Instagram -tilit.

Digital marketing network (2021) julkaisee sosiaalisen median tärkeydestä sivustollaan otsikolla [The Importance Of Social Media Marketing](#), jossa he ovat paneutuneet aiheeseen useiden tutkimusten ja mittareiden avulla. Artikkelin vahvistaa, että sosiaalisesta mediasta on tullut kaikkein vaikutusvaltaisin ja tärkein virtuaalitala, jossa alustaa ei vain käytetä sosi-

aaliseen verkostoitumiseen, vaan se on myös loistava tapa mainostaa brändiä, tuotteita ja palveluita digitaalisesti.

Sosiaalinen media toimii, kun organisaatio tavoittaa suuren määrän ihmisiä muutamassa sekunnissa mainoksen julkaisemisesta, tämä auttaa vähentämään kustannuksia ja saa mainoksen tavoittamaan potentiaalisen yleisön tai kohderyhmän näiden valittujen kanavien välityksellä. Koska verkkokäyttäjien määrä on valtava, miltei 59 % maailman väestöstä, organisaatioiden tulisi aktiivisesti markkinoida näillä digitaalisilla foorumeilla tavoittaakseen mahdollisimman suuren ostaja- tai käyttäjämäärän. Esimerkiksi printtiin tai tv-markkinointiin verrattuna, volyymi on valtava. (Digital Marketing 2021.)

Entä kuka suosittelee palveluja ja tuotteita oppilaille, some vaikuttaja vai tuttu? Suosittelevan mielipiteellä on väliä, sillä Australialaisen kyselyn mukaan yli 75 % vuosituhannen nuorista ihmisistä tavoitti palvelun, jota tuttu tai lähimmäinen oli hänelle suositellut. Lähes 60 prosenttia osti tai tilasi palvelun tai tuotteen siihen tutustuttuaan. Vastaavat luvut X - sukupolvelle (70-luvulla syntyneet) ovat 65 prosenttia ja 55 prosenttia, ja Baby Boomersille (1946–64 syntyneet) 52 prosenttia ja 43 prosenttia. Finanssikouluttaja Nicole Pedersen-McKinnon kertoi, ettei kyselyn tulokset olleet yllättäviä (kuva 10).

Hän lisää, kuinka on täysin järkevää, että milleniaalit (1981–96 syntyneet), jotka ovat niin virittyneitä elämään mielipiteiden ja luokitusten perusteella tai mukaisesti, etsisivät tosielämän suosituksia ihmisiltä, joihin he luottavat eniten. He eivät tilaa kahvia tai varaa majoitusta tarkistamatta, miten muut ovat palvelun kokeneet. (Pedersen-McKinnon 2018.)

“

It makes perfect sense that Millennials, who are so attuned to running their life on ratings, would seek real-life recommendations from people they trust the most

NICOLE PEDERSEN-MCKINNON

After School Art -konsepti voi hyvin hyödyntää tätä mallia, ja myös ottaa käyttöön suositteluohjelma. Esimerkiksi Pipeless (2021), tarjoaa maksuttoman digitaalisen työkalun jolla pääsee jo alkuun. Suosittelija tässä tapauksessa, ansaitsisi palkkionsa vinkistä joka johtaa uuteen asiakkuuteen, esimerkiksi ilmaisten taidetuntien tai -välineiden muodossa.

2.2. Käyttäjäprofiilit

Palvelumuotoilun perusteisiin kuuluu, kuinka konseptin ideointivaiheessa on hyvä rakentaa esimerkki palvelun tai tuotteen kohderyhmästä käyttäjäprofiilien muodossa (Stickdorn ym. 2021). Käyttäjäprofiilit syntyvät olemassa olevien oppilaiden persoonista, sekä tahto-tilan oppilaan mielikuvituksellisesta yhdistämisestä. Profiileita on seitsemän ja ne antavat mielikuvan siitä, millainen opiskelijajoukko After School Art -tunneille mahdollisesti osallistuisi (kuva 11, sivu 20).

Käyttäjäprofiilit

Henna 16
Maalaus, muodot
4 x vko

SASHA 15
Öljymaalaus & muotoilu
3 x vko

Pinja 15
Abstrakti & seka-media
3 x vko

Lilli 12
Akvarelli & hiilet
2 x vko

Victoria 8
Piirtäminen
2 x vko

Viljami 12
Pelisuunnittelu
Graafiset muodot
2 x vko

AMIR 13
Sarjakuvat & pelit
Piirtäminen
2 x vko

AFTER SCHOOL ART
www.repinstituutti.fi
www.kymerlaaksoskesaylopisto.fi

Kuva 11. Käyttäjäprofiilit (Kurko 2021)

Hintsalan (2021) mukaan, tämän hetken niin sanottu tavallinen asiakas, on 8–16-vuotias tyttö. Poikien löytyminen, sekä heidän saaminen taidekouluun oppilaiksi, onkin siis merkityksellistä ja ajankohtaista. Palvelupolun ja käyttäjäprofiili -esimerkkien tarkoituksena, on This is service design doing (Stickdorn ym. 2018, 132—133) mukaan, avata konkreettisesti tapahtumia joissa asiakas ottaa tarjolla olevan palvelun haltuun.

– Sasha, 15-vuotias kuvataidetta harrastava nuori (kuva 12), avaa puhelimestaan Instagram-sovelluksen ja skrollaa nopeasti etusivua. Eteen ilmestyy maksettu Repin-instituutin kuvataidekoulutuksen mainos, jossa kerrotaan Kotkassa järjestettävästä tavoitteellisesta After School Art -taideopistosta, ja johon voi osallistua säännöllisesti, jopa viitenä päivänä viikossa.

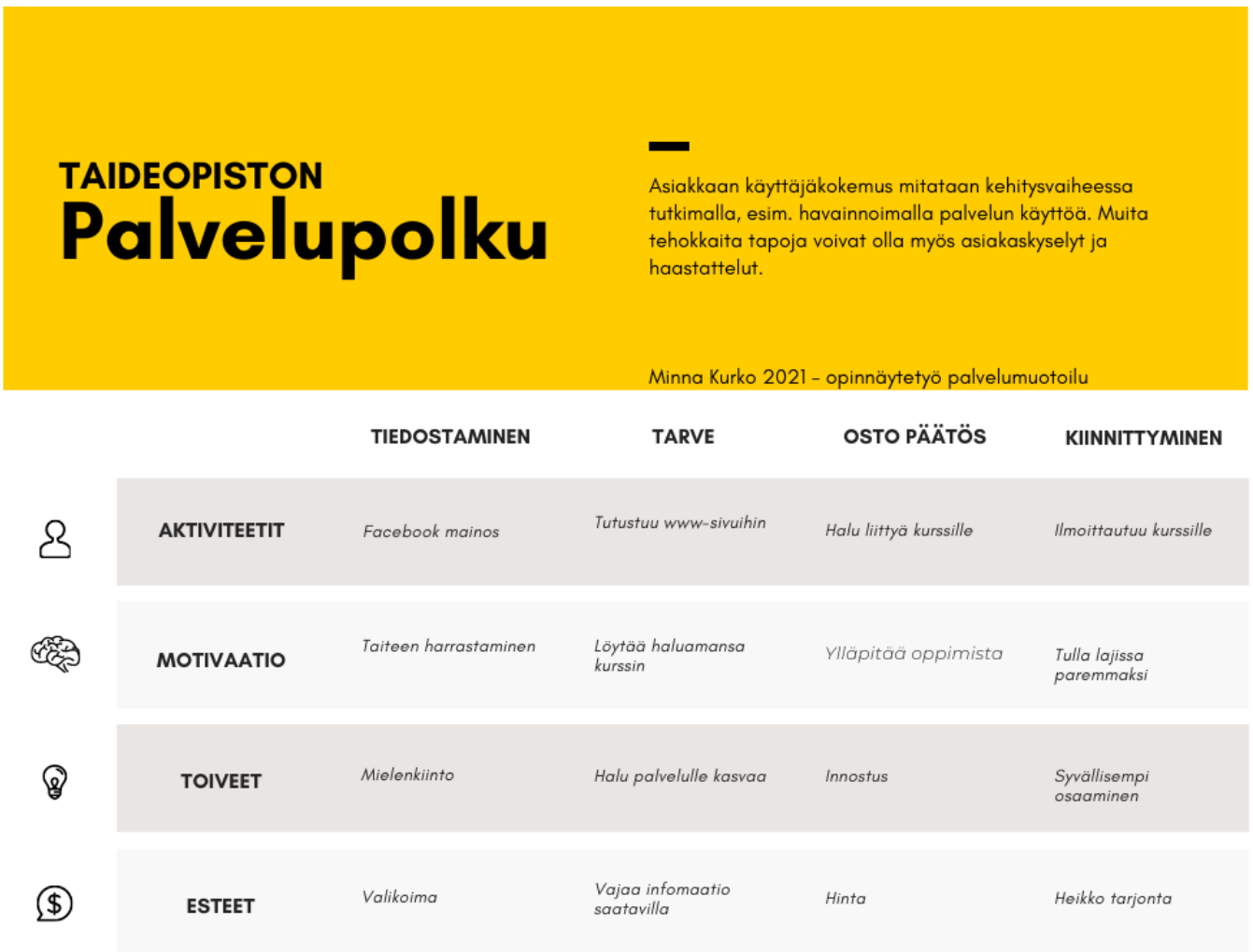

Kuva 12. Kuvituskuva 'Sasha'. Canva kuvapankki (2021)

Sasha on piirtänyt niin kauan kuin muistaa, hän on kiinnostunut muotoilusta ja tykkää erityisesti maalata öljyväreillä. Öljyvärien käyttö kotiloissa on haasteellista, äiti usein muistuttaa tuulettamisesta sekä mainitsee sotkusta, jonka välineiden puhdistaminen aiheuttaa keittiössä. Kotona puhutaan venäjää, ja hän lukee Insta-mainoksesta että taidetunneilla opetetaan myös venäjän kielellä - tämä lisää kiinnostusta ennestään. Sasha klikkaa nopeasti mainokseen, josta hän ohjautuu Repin-instituutin www-sivuille, jossa koulutuksen lisätiedot ja ilmoittautumiset ovat selkeästi julkaistu. Sasha lähettää Instagram-mainoksen myös äidilleen, ja samalla soittaa puhelun, hän haluaa puhua asiasta äitinsä kanssa heti.

2.3. Palvelupolku

Taideopiston palvelupolussa katsotaan lähemmin kuvataideopiston asiakkaan mahdollista käytöstä (kuva 13). Kun viestintävälaineessä on huomattu mainos, joka viestii mahdollisuudesta uuteen kuvataiteen harrastusmuotoon, nuori voi innostua tästä ja alkaa kenties pohtimaan kuinka edetä, tai keskustelea asiasta vanhemman kanssa.

Kuva 13. Taideopiston palvelupolku (Kurko 2021)

Edellinen kuvaa taiteenharrastuksesta kiinnostuneen nuoren *This is service design doing* (Stickdorn ym. 2018, 112—113) mukaisen *palvelupolun*, jossa Instagram-mainos on herätteenä. Mainos kiinnittää nuoren huomion ja johtaa haluun ilmoittautua tarjolla olevalle kurssille. Polku tarkastelee myös mahdollisia esteitä, jotka estävät ilmoittautumisen eli ostopäätöksen tekemisen. After School Art -konsepti uskoo täyttävänsä nuorten taiteilijoiden tarpeen, jossa jokainen halukas ja aiheen pariin aikova voi saada korkeatasoista ja

tekniikoiltaan monimuotoista kuvataiteen opetusta klassisen opetusmenetelmän muodossa.

Tuotteita tai palveluita valitessa, käymme tiedottomasti lävitse esimerkin palvelupolun eri vaiheita. Tunteet ja tarpeet ovat iso osa päätöksentekoa, samoin kuin on myös informaation laatu sekä sen sisältö, jossa molemmat vaikuttavat lopputulokseen. Kun palveluntarjoaja tuntee kohderyhmänsä, viestin perille saaminen oikealla tavalla, saa aikaan halutun ostopäätöksen.

3. MIKSI TAIDE ON TÄRKEÄÄ?

Lontoossa sijaitsevan Tate Galleryn (2021) opetustoimi julistaa taiteen tärkeyttä, ja kuinka taiteiden kautta oppiminen rikastuttaa kokemusta opiskelusta koulussa, sekä opiskelijoiden valmennuksesta koulun jälkeiseen elämään.

Taideopinnot kannustavat monimuotoiseen ilmaisuun, luovuuteen ja voivat lisätä itseluottamusta, sekä osaamisen tunnetta yksilön identiteetissä.

Luovuus voi auttaa myös hyvinvoinnissa, sekä terveyden ja onnellisuuden parantamisessa sillä monet yläasteen opiskelijat kommentoivat, kuinka taidetunnit toimivat keinona vapauttaa paineita koulun, opiskelun ja vapaa-ajan väliltä. Taiteiden opiskelu auttaa kaiken ikäisiä oppilaita kehittämään kriittistä ajattelua ja kykyä tulkita ympäröivää maailmaa. (Tate 2021.)

Koulu on yleensä niin stressaavaa.. tämä on yksi oppitunti, jota odotan joka viikko koska tiedän, että se ei aiheuta minulle suurta stressiä.

Yläasteen oppilas, Three Rivers Academy, Surrey, England

Taideluokka on hyvin erilainen tila kuin muut koulun tilat. TATE-tutkija Lexi Earl kuvaa taideluokan vilskettä: 'Siellä on kasa luonnoskirjoja, purkkeja lyijykynille, siveltimiä, maalilla värjättyjä altaita. Opiskelijoille on tarjolla suuria taidekirjoja. Usein siellä on uuni, joskus myös pimeä huone. Siellä on tarjottimia kuivaustöihin tai työt ja rievut on kiinnitetty pesualltaan ylle, kuten vaatteet pesulinjassa.'

Taideluokka on tila, jossa opiskelijoilla on vapaus ilmaista ajatuksiaan ja työskennellä luovasti. Taiteen opetustapa tarkoittaa, että vuorovaikutus muiden opiskelijoiden ja opettajan kanssa on erilaista taide- ja muotoilutunneilla. Opiskelijat kommentoivat siteitä, joita he muodostavat luokkatovereiden kanssa yhteisten etujensa ja ideoidensa vuoksi. Taiteen opettaja on joku, joka voi heittää ideoita ilmaan sen sijaan, että kertoisi heille, mitä tehdä.

Taiteen ja muotoilun opiskelu tarjoaa mahdollisuuden hankkia uusia taitoja. Eri taidemuotojen, median ja tekniikoiden tuntemuksen lisäksi, voi hankkia erikoisosaamista esimerkiksi valokuvauksessa ja digitaalitekniikassa. (Tate 2021.)

3.1. Mitä on klassinen kuvataide?

Kuvataidetta kutsutaan luovan luonteen ja esteettisen arvon taiteellisten manifestaatioiden joukoksi. Kuvataide on tällä hetkellä ryhmitelty seitsemään osa-alueeseen, joihin kuuluvat maalaus, veistos, kirjallisuus, tanssi, musiikki, arkkitehtuuri ja 1900-luvulta lähtien elokuva. Maalaus on visuaalisen luonteen taiteellinen ilmentymä, joka muodostuu kaksiulotteisesta pinnasta ja jonka koostumuksessa yhdistyvät muun muassa muodot, värit, tekstuurit, harmonia ja perspektiivi (Encyclopedia Titanica 2021).

”Klassinen taide on hyvä perusta, jonka päälle voi rakentaa muita opintoja. Klassinen taide edustaa eurooppalaista perinnettä joka kehittyi renessanssin aikana pääasiassa Ranskassa ja Italiassa. Katariina II:n aikana tyyli siirtyi vahvasti Venäjälle. — Neuvostoliitto oli aikanaan kuin säilykepurkki, jossa klassisen kuvataiteen koulutus säilyi. Näin Repin-instituutin amanuenssi Aleksandra Hintsala (2017), kuvailee klassisen taiteen opintoja Län-siväylä -lehden haastattelussa vuonna 2017”. — ”Mietimme jatkuvasti, miten voimme tulevaisuudessa täydentää visuaalisten alojen koulutusta entistä paremmin”.

Kuvataidekoulun on kehityttävä ja pysyttävä ajassa mukana. Hintsala ymmärtää oppilaiden tarpeita, ja kuinka kehitystyössä on oltava askeleen edellä kilpailijoita. Repin-instituutin klassinen kuvataiteen koulutus, soveltuu kuvataiteen opiskelijoille, sekä edistyneille harrastajille, riippumatta iästä tai oppilaan taustasta. Se valmistaa oppilaan halutulle opin-topolulle, kuten taide- tai kulttuurialan ammattiin tähtääviin opintoihin. Koulutus soveltuu hyvin myös visuaalisen alan ammattilaisille, taiteen parissa työskenteleville tai sitä opiskeleville henkilöille. (Repin-insituutti 2021.)

Kuvataiteessa käytettyjen materiaalien valinnat sekä eri tekniikoiden systemaattinen oppiminen säännöllisen harjoittelun kautta, vahvistaa niin itsenäistä kuin ohjattua harjoittelua, kun se sisältää myös tuotannon eri vaiheiden ja valmiin teoksen analysoinnin (Taide- ja taiteilijapolitiikan suuntaviivat 2021, 44). Syventävä harjoittelu vahvistaa ja kehittää tekijäänsä, ja opetusmalli sisältää myös eri taidelajeihin tutustumista.

Kuvataiteen tulkinta ja tutkiminen kuuluvat myös taiteen opetukseen. Nuori taiteilija hyötyy opetuksesta laajasti, kun jo varhaisessa vaiheessa klassisen kuvataiteen perusasiat ovat tulleet tutuiksi. Nuori ohjataan arvostamaan taidehistoriaa, sekä kannustetaan taidenäyttelyiden ja installaatioiden tutkimiseen jo opetuksen alusta alkaen.

Kysymyksestä montako tuntia (päivässä) pitää piirtää jotta kehittyy taitavaksi? — Aihetta koskevissa artikkeleissa usein näkee kommentin, 'piirrän tai maalaan päivittäin'. Netistä löytyvä asiantuntijoiden vastauspankki Quora, onkin tähän oiva paikka, sillä sen keskustelupalstalla on valtavia määriä kommentteja saman tyylisiin kysymyksiin. Siellä taide aiheisiin kysymyksiin, vastaavat muun muassa opettajat, professorit, taiteilijat ja taiteen parissa työskentelevät. Esitettyyn kysymykseen Quoran asiantuntija vastaa: 'Ensimmäiset 10 000 tuntia ovat vaikeimpia, sen jälkeen on helpompaa. Se on elinikäinen prosessi. Mutta päteväksi tuleminen kestää noin viisi kokopäiväistä vuotta, noin 10000 tuntia. Yksi piirustus päivässä, eli noin 1000 valmista piirustusta, mikä tarkoittaa piirtämistä, piirtämistä ja hienosäätöä' (Quora 2017).

Quoran keskustelupalstalta löytyy myös mielenkiintoisia kommentteja muun muassa siitä, kuinka oikeaa tai tarkkaa tuntimäärää ei voi määrätä, eikä se hyödytä ketään myöskään vertailussa. Jokainen piirtäjä on uniikki, ja oppiminen sekä kehittyminen aiheen parissa on hyvin yksilökohtaista. Hintsalan (2021) mukaan piirustus on prosessi, ja ohjatussa, asiantuntevassa opetuksessa on mahdollista saada ohjeita ja tukea vaiheiden etenemisessä. Nämä luonnollisesti johtavat parempaan tekniikan hallintaan, sekä sitä kautta taitoon. Mitä useammin harjoittelet, sitä paremmaksi tekijäksi kehityt.

3.2. Repin-instituutin kuvataidekoulutus

Nykyisen Ukrainan alueella syntynyt Ilja Repin on Venäjän kuuluisin taidemaalari ja myös suomalaisten rakastama: hänen ateljee kotinsa oli Suomen puolella Terijoen Kuokkalassa

vuosina 1903–1930. Kotkassa toimiva Ilja Repinin nimeä kantava Repin-instituutin kuvataidekoulutus, on järjestänyt kuvataidekoulutusta Suomessa jo 15 vuoden ajan (kuva 14).

Repin-instituutin kuvataidekoulutus ylläpitää maailmankuulun Pietarin Taideakatemia kulttuuria, arvoja ja sen klassisia opetusmenetelmiä. Kymenlaakson kesäyliopiston Repin-instituutin kuvataidekoulutus, keskittyy klassisen maalaustaiteen ja piirustuksen sekä plastisen anatomian, perspektiivin ja sommittelun opetukseen (Repin-insituutti 2021). Hintsalan (2021) ohjaama opetus, antaa opiskelijoille kattavat perustiedot visuaalisten alojen välttämättömistä taidoista, sekä opastaa nuorta luovalla polulla oikeaan suuntaan, tai jopa kohti valittua päämäärää. Osaamisen taso huomioidaan opetuksessa vaihteittain ja systemaattisesti.

Kuva 14. Kymenlaakson kesäyliopisto (Kurko 2021)

Mikään oppi ei koskaan mene hukkaan, näin myös Pietarin Taideakatemian mainitsee nuorten kuvataideharrastuksesta verkkosivuillaan. Sillä myöhemmin, nuoren opituista taidoista on etua myös esimerkiksi arkkitehdin tai muotoilijan opinnoissa (RAH 2021).

Kymenlaakson kesäyliopistossa toimiva, kerran viikossa toteutettava Lasten ja nuorten kuvataidekoulu, tarjoaa eri ikäryhmissä (5–16-vuotiaat) myös tavoitteellista ja tasolta toiselle etenevää klassisen kuvataiteen opetusta (kuva 14, sivu 27).

Kerta viikkoinen opetus, keskittyy piirtämiseen ja maalaamiseen erilaisten välineiden avulla. Tuntien aikana tutustutaan myös taidemaailman ihmeisiin, tuotannon ja ilmiöiden muodossa. Opetus toteutetaan suomen ja venäjän kielillä. (Repin-insituutti 2021.)

**LASTEN JA NUORTEN
TAIDEKOULU**

Ryhmät: 5-7 v., 8-12 v. ja 13-16 v.
www.repininstituutti.fi

Kuva 15. Kuvituskuva. Repin-instituutin Facebook 2020

Kertaviikkoisista ryhmistä, oppilas voi matalalla kynnyksellä siirtyä After School Art -tunneille opiskelemaan, vieläkin intensiivisemmin johdonmukaista ja tavoitteellista kuvataidetta.

3.3. Kymenlaakson kesäyliopisto

Suomessa on 19 kesäyliopistoa, jotka toimivat vapaan sivistystyön toteuttajina ympäri vuoden, ja joiden koulutus on kaikkien saatavilla. Repin-instituutin kuvataidekoulutus on osa [Kymenlaakson kesäyliopiston](#) toimintaa. Kymenlaakson kesäyliopisto toimii osana [Kymenlaakson liittoa](#). Kesäyliopiston tarjonta perustuu asiakkaiden tarpeisiin, ja tuottaa joustavasti korkea-asteen koulutuspalveluja. (Kymenlaakson kesäyliopisto 2021.)

Syksyllä 2019 Kymenlaakson kesäyliopisto ja Kouvolan seudun ammattiopisto eli KSAO, aloittivat yhteistyön. Tämän myötä, ammattiopiston opiskelijoille avautui mahdollisuus opiskella Repin-instituutin kuvataidekoulutuksessa tutkintotavoitteisesti. Koulutus on Media-alan ja kuvallisen ilmaisun perustutkinnosta 45 op osa. (Repin-insituutti 2021.) Tämän jälkeen, tutkinnon 180 osp., voi suorittaa loppuun KSAO:ssa.

Koulutustahojen on tärkeää tukea kulttuuria, jossa opetuslaitoksien tarjoamille palveluille tulisi osallistumisen olla joustavaa ja helppoa, sekä kaikille avointa. Näissä olisi huomioitu erilaiset rajoitteet, kielikynnykset sekä asiakkaan, etenkin lasten ja nuorten kohdalla, maksukyky ja siihen liittyvä joustavuus. Lapsien ja nuorien moninaisuuden tunnistaminen, onkin äärimmäisen tärkeää kun toteutetaan lapsien oikeuksia, sekä rakennetaan yhdenvertaisia palveluita. (Lastenkulttuuri 2021).

3.4. Taiteen perusopetus

Opetusministeriö on vuonna 2017 uusinnut taiteen perusopetusmallin, joka avasi taiteen opetukselle uusia mahdollisuuksia. Taiteen perusopetus on koulun ulkopuolella tapahtuvaa, ensisijaisesti koululaisille tarkoitettua taidekasvatusta vapaa-ajalla. Perusopetusta on tarjolla muun muassa musiikkiopistoissa, kuvataide-, tanssi- ja käsityöopistoissa, sekä muissa luovan alan oppilaitoksissa. Perusopetus on tavoitteellista, joka pohjustaa oppilaan tulevaisuuden jatko-opintoihin, sekä vahvistaa itseilmaisun taitoja.

OKM:n (B 2021) mukaan, harrastuksista perittävien maksujen on oltava kohtuulliset. Maksuista päättävät oppilaitokset itse. ”Taiteen perusopetuksesta annetun lain mukaan opetusta ei saa järjestää taloudellisen voiton tavoittelemiseksi”.

Taiteen perusopetus takaa ammattitaitoisen opetusmallin mahdollistamisen, kaikkialla Suomessa. Malli tukee yhtenäisiä opetusmenetelmiä ja perinteitä, sekä varmistaa että opettaminen on luotettavaa ja jatkuvaa. Taide harrastuksena, on tarkoitettu kaikille kouluikäisille. Varhaiskasvatus tarjoaa sitä nuoremmille omanlaisensa taiteeseen tutustumisen. Kunta päättää, mikä toimija voi tarjota taiteen perusopetusta sen alueella - joka voi olla julkinen, kuin yksityinenkin toimija. Aikuiset ovat myös aktivoituneet taiteen opiskelun pariin, ja joita monet oppilaitokset huomioivat koulutussuunnitelmissa laajalla tarjonnalla. (Taiteen perusopetusliitto 2021.)

3.5. Taiteen nuoret harrastajat

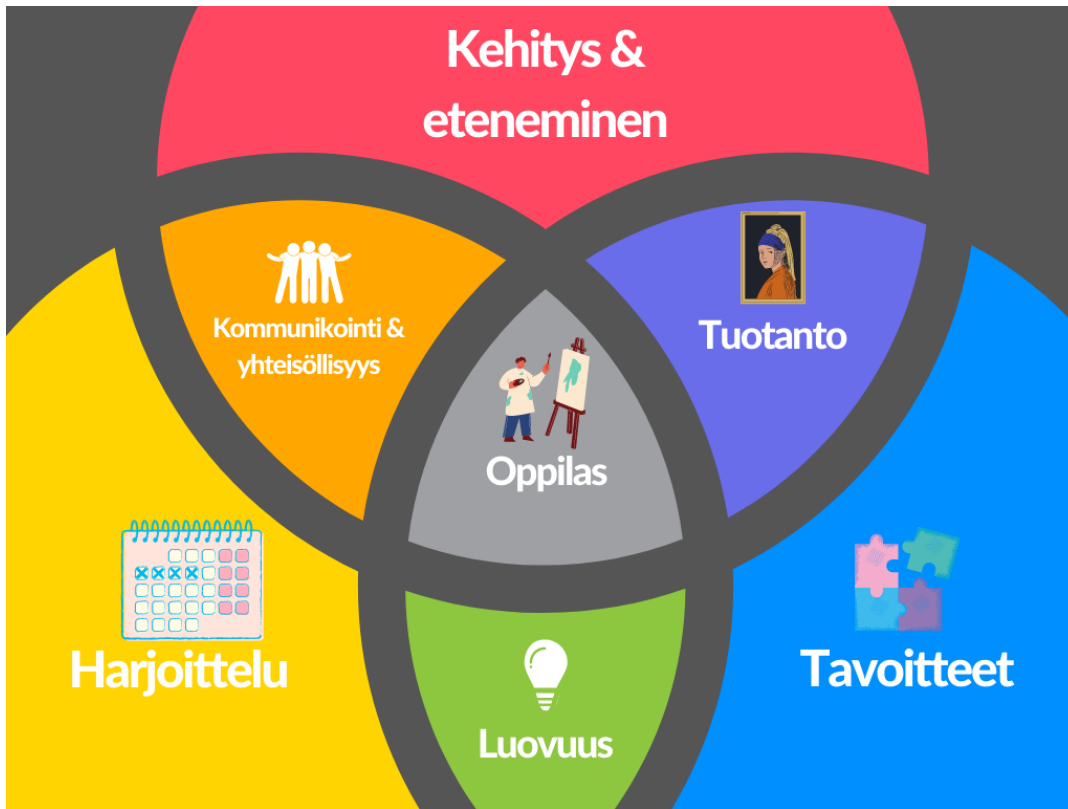
Kun taidetunneille kerääntyy joukko nuoria taiteellisesti tai visuaalisesti lahjakkaita nuoria, joille luova harrastus on tärkeä osa elämää, he tuntevat kuuluvansa vertaistensa joukkoon. Ryhmässä samaistutaan toiseen, löydetään uusia roolimalleja ja rakennetaan kaverisuhteita, sekä kokeillaan uusia asioita.

Rosa Meriläinen vahvistaa edellisen Kulttuuri ja taide (2021) blogi-kirjoituksessa, kuinka on ehdottoman tärkeää, että lasten ja nuorten taiteen harrastaminen tulisi mahdollistaa kokeiluille, niin kouluissa kuin vapaaehtoisessa toiminnassa. Muun muassa Tanskassa, koulut sisälsivät eri taiteen muotoja opetukseen, joka johti siihen, että oppilaat uskaltautuivat nopeasti kokeilemaan myös uusia menetelmiä. Harjoittelun tuloksena kokeiluja tehtiin myös ilman opettajan ohjausta. Uteliaisuus ja halu yrittää lisääntyi, ja itsetunto kasvoi onnistumisten myötä.

Lapsesta asti kuvataidetta harrastanut Päivi Tegelberg, kiteyttää oman kokemuksensa peda.net sivustolla artikkelissa *Taide harrastuksena (2017)* siten, kuinka hän on pienestä asti omannut voimakkaan kiinnostuksen väreihin ja taiteeseen. Hän muistaa kuinka lapsuudessa ystävä ihmetteli, josko hänessä oli vikaa, kun aina vain halusi värittää tai piirtää. Kuvaamataito, musiikki ja liikunta olivat hänen lempiaineita. Nyt aikuisena, Tegelberg painottaa kuinka kuvataide on ollut auttaja vaikeina aikoina, sekä toiminut sisempien tunteiden ilmaisun keinona. Nykyään, se on hänelle yksinkertaisesti jonkinlainen polte. On vain tehtävä lisää, vaikei enää seinille mahdu, kiteyttää Tegelberg.

Myös opettajilla on vastuu siitä, kuinka nuori taidetunnit kokee ja onko hän halukas siellä harrastusta jatkamaan. Slotte (2021, liite 1) muistaa omasta nuoruudestaan, ”Kuinka opetus oli ennen kaikkea rohkaisevaa ja kannustavaa, mikä jälkikäteen ajateltuna on ollut todella tarpeellista herkässä teini-iässä, jossa helposti muuten päättyy vertaamaan itseään muihin”.

Kehitysmallissa jokaisen oppilaan oma räätälöity koulutuspolku (kuva 16, sivu 30) ohjaa heitä luovuuden voimalla yksilöllisiin tavoitteisiin. Osaaminen kartoitetaan jonka pohjalta suunnitelma tavoitteista, sekä tuntimääristä hahmottuu. Luovaan tekemiseen panostetaan esimerkiksi teoksen eri vaiheita arvioimalla. Kehityksen etenemistä tuetaan positiivisella ja

Kuva 16. Koulutuspolku (Kurko 2021)

hauskalla tavalla. Kommunikointia ja yhteisöllisyyttä arvostetaan, ja harjoittelu nostetaan taideopintojen yhdeksi tärkeimmäksi asiaksi. Oppilas kehittyy taitavaksi tekijäksi, ja tuettu eteneminen jatkuu niin pitkälle kuin yksilö itse haluaa.

4. TUTKIMUSTYÖ

Tiedonhankinta suoritettiin kevään ja kesän 2021 aikana Covid-19 pandemian vuoksi pääasiassa etänä verkossa kyselynä, sekä puhelimitse ja sähköpostitse haastatteluina. Pandemia rajoitti tapaamisia ja henkilökohtaisia kontakteja. Kun konseptissa pohditaan, kuinka kehitystyön ja tutkimisen kuuluisi edetä, on hyödyllistä aloittaa havainnoimalla jo olemassa olevia käyttäjiä sekä kysymällä kohderyhmältä heidän aiemmista kokemuksista, odotuksista ja toiveista. Hyvä kehitystyö alkaa asiakkaan kokemuksesta, kuten *The 12 commandments of This is service design doing* (Stickdorn ym. 2018, 32—33) vahvistaa, ja johon käytetyt tutkimusmenetelmät pohjautuvat. On äärimmäisen tärkeää löytää oikea ongelma tai puute, ennen kuin se voidaan korjata oikein.

Kehitysmallin tavoitteena on vaikuttaa tähänhetkiseen taidekoulutukseen ja sen toimintaan parantavasti (Toimintatutkimus 2021). Kehitystyössä otettiin huomioon ideat, havainnot ja tahto-tilat, jonka pohjalta lähdettiin kehittämään uutta palvelua. Uuden toimintatavan mahdollisuuden myötä, syntyi idea tarpeen täyttämiseksi uusien menetelmin. Kehityksen kohteeksi kiteytyi tavoitteellinen kuvataidekoulutus, kouluikäisille nuorille. Tavoitteellinen harrastusmuoto, johon voi osallistua useasti viikossa. Tutkimusmuodoksi tässä kehitysmallissa käytettiin *Palvelumuotoilun työkalupakin* (2012, 10–12) mukaista soveltavaa tutkimusta, joka pyrki käytännön tavoitteeseen ja johon yhdistettiin laadullinen tutkimus, sisältäen haastatteluja, kyselyjä sekä valmiiden aineistojen hyödyntämistä.

Tutkimusmenetelminä toimintamallin toteutuksessa vertailtiin myös kotimaisten ja kansainvälisten toimijoiden menetelmiä perustuen *This is service design methods* (Stickdorn ym. 2018, 10–93). Tutkittiin myös tuoretta Opetus- ja kulttuuriministeriön *Suomen mallin* -menetelmää (2021). Haastattelussa käännyttiin taidekoulussa toimivan asiantuntijan sekä kuvataiteilijan puoleen. Keväällä 2021 kerättiin kohderyhmän huoltajilta, ja nuorilta itseltään arvokasta tietoa käyttäjäkyselyjen muodossa. Kyselyt käsittelivät nuorten taiteen harrastajien haaveita ja toiveita, ja huoltajilta tiedusteltiin muun muassa lasten ja nuorten harrastuksien kustannuksista.

4.1. Haastattelut

Aiheen asiantuntijan roolissa on puhelimitse haastateltu Repin-instituutin kuvataidekoulutuksen amanuenssina toimivaa Aleksandra Hintsalaa, sekä vuoden 2021 Nuori taiteilija -palkinnon saanutta kuvataiteilijaa, Joel Slottea. Hintsalalla on laaja kokemus kuvataidekoulun koulutussuunnittelusta, sekä lasten ja nuorten opettamisesta. Slotten haastattelu perustuu nuoren Joelin kuvataiteen harrastukseen, ja kuinka se oli hänelle 90-luvulla mahdollistettu. Hänen itsedokumentointi avasi konkreettisen näkökulman kehitysmallille. Joel toimitti materiaalin sähköpostitse.

4.1.2. Aleksandra Hintsala - Asiantuntija

Aleksandra Hintsala on ollut mukana vuodesta 2006 Repin-instituutin kuvataidekoulutuksen toiminnassa, sen perustajana. Hintsala on itsekin kuvataiteilija sekä opettaja. Hän on Pietarin Taideakatemia entinen oppilas, joka 11–18-vuotiaana opiskeli akatemiassa täysipäiväisesti. Tämä luonnollisesti kasvatti nuoren Hintsalan osaamista, ja mahdollisti

matalan kynnyksen polun muun muassa Imatran Taidekouluun, ja sieltä edelleen Saimaan Kuvataidekouluun. Kymenlaakson kesäyliopistolla työskentelevä Hintsala, tarjoaa korkealaatuista kuvataiteen opetusta, klassisen opetussuunnitelman mukaisesti asteelta toiselle etenevässä, vapaan sivistystyön organisaatiossa. Kuvataideopetukseen osallistuva muu henkilöstö, on niin ikään suurilta osin Pietarin Taideakatemia kouluttamia ([kts. Opettajat / Repin-instituutti 2021](#)). Ammattitaitoiset taideopettajat takaavat yhtenäisen opetusmallin, sillä eri kuvataide tekniikoiden haltuunotto, vaatii ohjatun harjoittelun ja korkeatasoisen opetuksen lisäksi pitkäjänteisyyttä sekä kärsivällisyyttä. Aleksandra Hintsala toimi opinnäytetyön toimeksiantajan edustajana, sekä työn ulkopuolisena ohjaajana. Haastattelu on sisällytetty tämän työn tekstiin.

4.1.3. Joel Slotte - Itsedokumentointi

Vuoden 2021 Nuori taiteilija -palkinnon saanut 34-vuotias kuvataiteilija Joel Slotte, antoi oman tarinansa liitettäväksi palvelun kehitysmalliin. Hän kertoo omakohtaisesti kokemuksestaan, millaista oli 8–16-vuotiaana olla nuori taiteen harrastaja. Hänen kokemuksen kautta pyritään ymmärtämään, kuinka harrastamisen varhainen mahdollistaminen yksilön kohdalla edistää taidetta tekevää nuorta ja vahvistaa osaamista. Joel opiskeli vuosina 2007–2009 The Nordic Art Schoolissa Kokkolassa, sekä 2010–2016 MFA Uniarts Helsinki's Academy of Fine Arts, Helsingissä. Haastattelu suoritettiin sähköpostin välityksellä. Slotten itsedokumentointi perustuu seuraaviin kysymyksiin, ja itsedokumentointi kokonaisuudessa löytyy tämän työn liitteenä:

- Oliko sinulla mahdollisuutta käydä taidetunneilla?
- Oliko koulun ulkopuolella järjestettyä (ilmaista) taidetoimintaa?
- Millaista tekniikan opetusta olit saanut?
- Kuinka usein harrastus oli mahdollistettu? Entä kuinka usein piirsit tai maalasit itsenäisesti?
- Oliko raha ja lukukausimaksut ongelma? Paljonko harrastus oli maksanut?
- Harrastitko taidetta vain yksin ollessa? Jos, miksi?
- Oliko sinulla mahdollisuuksia esitellä taidettasi yleisölle?
- Kuinka taideleirit järjestettiin, oliko sinulla mahdollisuutta osallistua? Ja jos, niin kuinka usein?
- Oliko klassinen kuvataide paikallisesti harrastusmuotona, jos ei niin oliko vastaavaa?

4.2. Käyttäjäkyselyt

Tutkimusmenetelminä on käytetty kahta kohdennettua asiakaskyselyä. Kohderyhmäksi valittiin Kymenlaakson kesäyliopiston kesän 2021 taideleirien 8–16-vuotiaat lapset ja nuoret, joilta kysyttiin toiveista liittyen kuvataiteen harrastukseen. Tämän lisäksi huoltajat ja vanhemmat saivat oman kohdistetun kyselyn, jonka pääasiallisena teemana olivat perheen lasten ja nuorten harrastukset sekä niihin liittyvät kustannukset.

4.2.1. Taideleirin 2021 -kysely

Kesän 2021 kuvataideleiri oli odotusten mukaisesti suosittu. Kaksi leiriviikkoa Laivurinkadulla Kotkassa täyttyi yli kolmestakymmenestä innokkaasta, 8–16-vuotiaasta taiteilijasta. *Palvelumuotoilun työkalupakin* mukaan (2012,18), kyselyn avulla kerätään oppeja jotka analysoidaan tiedoksi, ja jolla kehitetään ja tuoteistetaan palvelua.

Jokainen leiriläinen vastasi paperimuodossa annettuun kyselyyn, ja vastauksista ilmeni että miltei jokainen nautti kuvataiteista harrastuksena (97 %) ja toivoi mahdollisuutta harrastaa aihetta ohjatusti useammin, kuin kerran viikossa. Ainoastaan kolme osanottajaa ilmoitti, ettei heillä ole lainkaan kiinnostusta ohjattuun kuvataiteen harrastukseen.

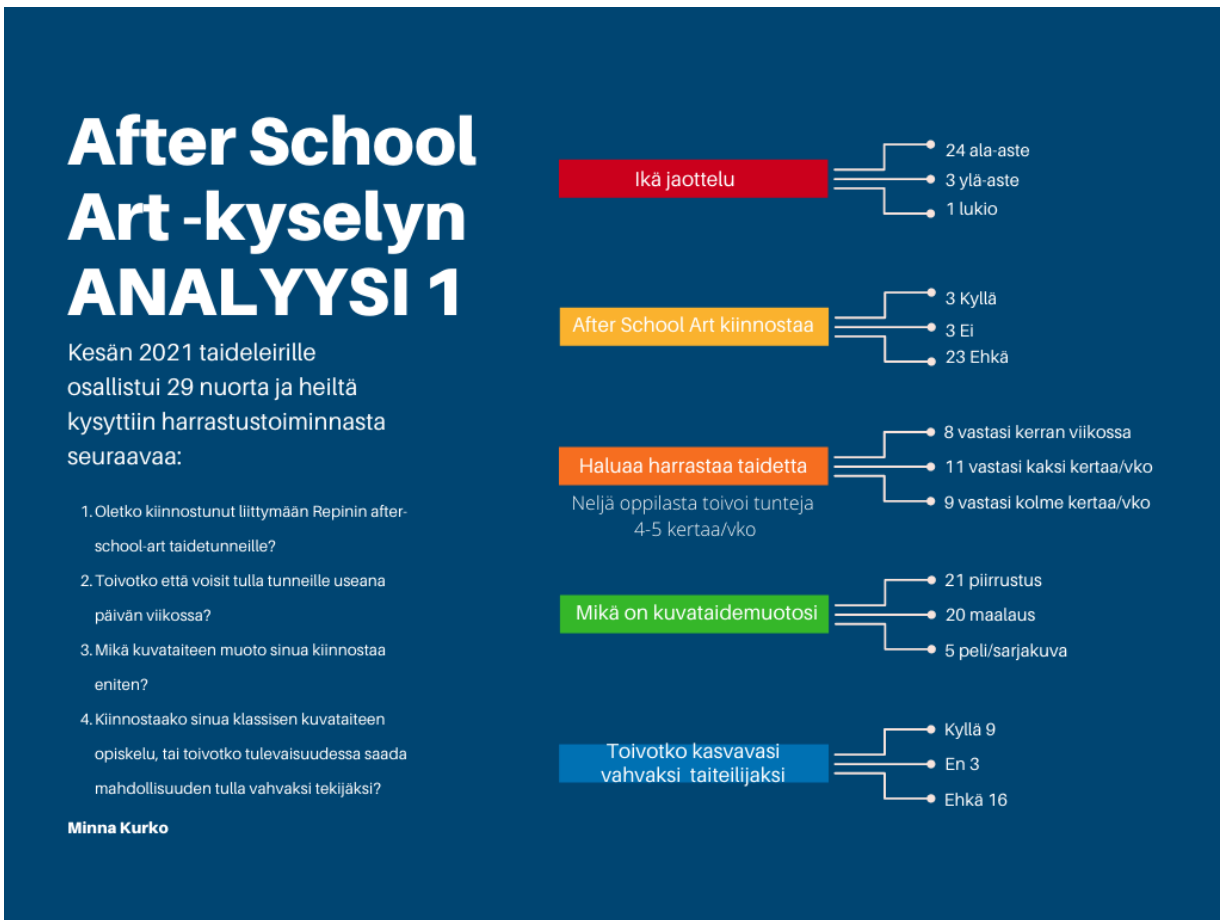
Kesän 2021 taideleirien nuoret kommentoivat kuvataideharrastusta myös omin sanoin, eli miten ja missä he piirtämistä ja maalaamista tekevät, sekä toiveita siitä, kuinka he haluaisivat harrastuksessa edetä (kuva 17, sivu 34). Nuoret kertoivat piirtämisen olevan elämäntapa, jota tehdään kotona yksin ja ulkona luonnossa, kavereiden kanssa yhdessä, koneella digitaalisesti, sekä askartelun yhteydessä ryhmissä. Jotkut käyvät myös taidenäyttelyissä, ja miltei kaikille lempiaine koulussa on taide.

Kuva 17. Toivepilvi (Kurko 2021)

On arvioitu, että luovat lapset ja nuoret piirtävät tai maalaavat pääasiassa itsenäisesti miltei päivittäin (Hanifi & Huomo, 2020). Tilastotietoon perustuen, on yllättävää että vain pieni osa vastaajista harrastaa kuvataidetta ohjastusti. Arvio osoittautuikin kyselyssämme oikeaksi, sillä 98 % kertoi maalaavansa tai piirtävänsä joka päivä, pääasiassa yksin ollessa. Yllättävää oli, että vain 28 % taideleiriläisistä osallistuu jonkin asteiseen ohjattuun taideopetukseen säännöllisesti. Tulos vahvisti myös, että alueemme kuvataideopetuksessa on epäilty markkinarako, ja tilaa kuvataiteen harrastamiselle sekä sen kehitykselle on riittämiin.

Vastauksia analysoidessa ei voinut olla pohtimatta sitä, kuinka suuri merkitys taideopetuksen kustannuksella on nuorten mielestä tunneille osallistumiseen nähden (kuva 18, sivu 35). Kun kysyttiin *‘Kiinnostaako sinua klassisen kuvataiteen opiskelu?’*, niin johtuuko varovainen *ehkä-vastaus* epävarmuudesta tai tiedosta, että harrastus saattaa olla lapsen kotitaloudelle liian kallista.

Kuva 18. Kyselyn yhteenveto (Kurko 2021)

Nuorille kohdistettu kysely johti myös toiseen käyttäjäkyselyyn, joka kohdennettiin huoltajille ja jossa haluttiin selvittää muun muassa, paljonko huoltajat ovat valmiita maksamaan lapsiensä harrastuksista, sekä paljonko muut harrastukset taloudelle ennestään jo maksavat.

4.2.2. Huoltajien After School Art -kysely

Huoltajille ja vanhemmille kohdistettu After School Art -kysely suoritettiin Kymenlaakson kesäyliopiston käyttämällä *Lyyti tapahtumanhallintajärjestelmää* (2021), jonka kohderyhmäksi valittiin Repin-instituutin uutiskirjeen sähköpostin saajat. Yhteystietoja Kymenlaakson kesäyliopiston järjestelmästä löytyi miltei 2000 kpl. Tarkemmin eriteltynä, kysely oli kohdistettu vanhemmille, huoltajille sekä lasten ja nuorten kanssa toimiville henkilöille Kymenlaakson alueella. Kysely julkaistiin myös Repin-instituutin kuvataidekoulutuksen, sekä Kymenlaakson kesäyliopiston sosiaalisen median kanavissa.

Lasten ja nuorten ikäjakauma ilmeni kyselyssä huoltajien antaman tiedon mukaan seuraavasti: 8–11-vuotiaita 47 %, 12–14-vuotiaita 27 % ja 15–17-vuotiaita 26 %.

Vastaajista 80 % asui Kotkan alueella, muutama kertoi olevansa Pyhtäältä sekä Kouvolasta. 75 % ilmoitti, että Kotkan saarella toimivan taidekoulun sijainti lapsen osallistumiselle taidetunneille ei olisi ongelma. Vastanneet osasivat kertoa, että lapsista 94 % olisi kiinnostunut After School Art -kuvataidekoulusta.

Kuvataiteen lajeista piirustus nousi suosituimmaksi. Maalaus, sarjakuva sekä valokuvaus seurasivat joukossa. Muutama oli kiinnostunut vanhempien mukaan myös muotoilusta (kuvanveisto ja muovailu). Kysyttiin myös, onko lapsi joutunut luopumaan harrastuksista siksi, että rahaa ei ole tarpeeksi. 80 % vastasi ei. Kysyttiin myös, paljonko klassinen kuvataideharrastus esimerkiksi kahtena päivänä viikossa saisi maksaa. Vaihtoehtoina olivat alle 150 € per lukukausi (50 % valitsi tämän), tai yli 150 € per lukukausi (30 % valitsi tämän vaihtoehdon). Hinnalla ei ollut merkitystä 20 %:lle vastaajista. Viimeiseksi haluttiin selvittää, kuinka paljon vanhemmat ja huoltajat ylipäättään olisivat valmiita lapsiensa harrastuksista maksamaan kysymällä: Mitä perheen lapsi/lapset harrastavat, kuinka usein ja paljonko se maksaa? (Kuva 19).

Mihin ikäluokkaan lapsi kuuluu? *

Valitse:

Mitä perheen lapsi/lapset harrastavat, kuinka usein ja paljonko se maksaa? *

Kiinnostaako lasta kuvataidekoulutus? *

Valitse:

Kiinnostaako lasta kuvataidekoulutus? *

Valitse:

Mikäli lapsi jo harrastaa kuvataidetta, mitkä kuvataiteen lajit häntä kiinnostavat eniten?

piirustus

maalaus

sarjakuva

kuvanveisto/muovailu

valokuva

muu

en osaa sanoa

Oletko valmis maksamaan laadusta ja siitä, että harrastus voi olla iso asia koko lapsen tulevaisuuden kannalta? *

Valitse:

Onko lapsi joutunut luopumaan harrastuksista siksi, että rahaa ei ole tarpeeksi? *

Valitse:

Syventävä klassinen kuvataidekoulutus, esim. kahtena päivänä viikossa, saa maksaa: *

Valitse:

Parhaat päivät harrastukselle olisivat (valitse 2-5) *

maanantai iltapäivä

tiistai iltapäivä

keskiviikko iltapäivä

torstai iltapäivä

perjantai iltapäivä

lauantai aamupäivä

sunnuntai aamupäivä

Perheen asuinpaikka *

Valitse:

Terveisiä ja toiveita?

Kuva 19. Monivalintakysely (kuvakaappaus kyselystä 2020)

Kyselyyn perustuen, harrastuksien kustannukset kotitalouksille vaihtelevat 160 € pianotuntien hinnasta yli 1000 € vuodessa (kuva 20, sivu 37). Viimeisen uskotaan olevan melko normaali kustannus, etenkin joissain urheilulajeissa kuten jääkiekossa. Yhteenvedona vastauksia analysoidessa voidaan todeta, että lapsien harrastukset maksavat aina jonkin verran.

Tämä osoittaa, että vanhemmat ovat valmiita kustantamaan jälkikasvun mielenkiinnon kohteena olevan harrastustoiminnan, joka saattaa maksaa useita tuhansia euroja vuodessa, kuten Drop-out vai throw-out -tutkimus lasten ja nuorten liikuntaharrastusten kustannuksista, on julkaisussa maininnut (2014,15). Tosin epäselväksi jäi,

KAIKKI VASTAUKSET
Teatteri
vanhemmat lapset koripallo, nuorempi- kuvataide, uima.
-
200 € vuodessa
200 € vuodessa
Piiritys, 1 krt/vk:ssa
Uiminen tai jalkapallo. N. 200e/lukukausi +100 kesäkerho
Musiikkikoulu 1h/vko Tennis 6h/viikko Parkour 1h/viikko Taidekoulu 1h viikko Hinnat en muista
Ei mitään.
jalkapallo 5 krt / vko 50 / kk
Tanssia, kerran viikossa Kotkan opistolla, n.60-70€ Uiminen/uimakoulu 80€/kurssi, 2,50 €/kerta Kirkon kerhot, ilmainen
Pianoa Musiikkiopistolla 80€ Lukuvuosi
- Partio kerran viikossa. Maksaa muutaman kymppin vuodessa. - Tennis. Kerran viikossa. Maksaa n. 500-600 euroa vuodessa. - Tubetus. Ei maksa kuin varusteet.
Ei täällä hetkellä harrasta mitään.
Musiikki 80€/lukukausi
Lapsemme opiskelee venäjän kieltä ja kirjallisuutta, mikä maksaa 80 euroa / kk, käy vanhempien kanssa uimahallista kerran viikossa (uimahallimaksu), Lasten taidekoulu maksaa 60 euroa (lukukausi) ja parkour maksaa 120 euroa lukukausi. Yhteensä lukuvuosi maksaa noin 1000 euroa.

Kuva 20. Vanhempien vastauksia harrastuksien hinnoista (kuvakaappaus Lyyti järjestelmästä 2021)

oliko vastaajissa vähätuloisien- tai yksinhuoltaja talouksia, sillä sekin tieto olisi tällaisessa tutkimuksessa hyödyllinen. Tämä selventäisi sen, kuinka pitkälti talouden tulotaso määrää lapsien valitsemia harrastuksia? Voidaan kuitenkin päätellä, että kunkin talouden tulotaso ohjaa, mitä ja kuinka useasti lapset ja nuoret siellä harrastavat.

Tutkimuksesta ilmeni se oleellinen tieto, jota konseptiin nähden pidetään tärkeänä, että nuoret taiteilijat ovat halukkaita osallistumaan tavoitteellisen, klassisen kuvataiteen opetuksen tunneille kahtena tai sitäkin useampana päivänä viikossa. Nuoret itse sekä heidän huoltajansa ovat asiasta Hintsalan (2021) kanssa yhtä mieltä, sillä vanhemmat tukevat akateemista etenemistä myös taiteellisesti lahjakkaille.

Vastauksista myös ilmeni, että lapsien kuljettaminen Kotkan saarelle muualta Kymenlaaksoista, arvelutti noin 25 % vanhemmista. Perustuen tähän tietoon, tulevaisuudessa voidaan varautua tarjoamaan etäopetusta, jottei paikalle pääseminen olisi esteenä osallistumiselle.

5. KULTTUURIPOLITIikka; KUSTANNUS & RAHOITUS

Kaikella harrastuksella, vapaaehtoista 'puulaaki' toimintaa tai harvaa valtion kustantamaa harrastustoimintaa lukuun ottamatta, on hintansa. Vuosi- tai lukukausimaksut, jäsenmaksut sekä välineisiin investoinnit, kasvattavat harrastuksien vuosikustannuksia laidasta laitaan riippuen lajista tai aiheesta. Eri harrastuslajien välillä ei myöskään pitäisi olla vastakkainasettelua, sillä jokainen laji on tekijälleen yhtä arvokas. Myllyaho (2017) kirjoittaa Ylen-artikkelissa *'Lapsen urheiluharrastus voi maksaa uuden auton verran'*, kuinka lasten (urheilu)harrastusten liian kallis hinta on seikka, joka yhdistää suomalaisia huoltajia ja vanhempia. Yle Urheilun kyselyn mukaan, 90 % vastaajista tukee ideaa, jossa yhteiskunta tulisi vastaan vähävaraisten perheiden lasten ja nuorten harrastuksien kustannuksissa. Samassa julkaisussa, Mäntylä (2017) kirjoittaa harrastuksien korkeat hinnannousut viimeisen 10-vuoden aikana olevan tähän syynä. Hän jatkaa kuinka tärkeää vähävaraisten liikuntaharrastuksien rahallinen tukeminen on yhteiskunnalle ja sen tulevaisuudelle.

Kuvataidetuntien hintoja pohtiessa, on haasteellista verrata kertaviikkoisen taidetunnin lukukausimaksua, esimerkiksi kolme kertaa viikossa tapahtuvaan opetukseen.

Saadaksemme jonkinlaista ideaa siitä, paljonko konseptoitu palvelu maksaisi, voidaan esimerkkinä arvioida, että kuvataidetunnit kaksi kertaa viikossa eivät saisi nousta lukukausimaksultaan yli 400 €. Vertailuna on käytetty Kotkan seudun musiikkiopiston kertaviikkoista lukukausimaksua, joka oli elokuussa 2021 syventävissä musiikin opinnoissa 269 € (1h) ja 339 € (75 min), (Kotkan musiikkiopisto 2021.) Vastaavasti taitoluistelun harrastajat maksavat kerta viikosta 100 € per lukukausi mutta tämä ei sisällä vuosittaista seuran jäsenmaksua tai välineiden päivitystä, kuljetuksia tai muita kuluja. (Kotkan Taitoluistelu ry 2021.)

5.1. Kuvataidekoulutuksen toiminnan rahoitus

Kuvataideopisto joka saa säännöllisesti tukea tai rahoitusta toimintaansa, takaa oppilaille kohtuullisen lukukausimaksun ja näin visuaalisesti lahjakkaat nuoret voivat harrastaa klassista kuvataidetta syvällisesti ilman siihen liittyviä suuria kustannuksia. Tasa-arvoisuuden puitteissa, tämä olisi ideaali tilanne, kun harrastus olisi jokaisen tulotason saavutettavissa. Valitettavasti turhan usein, kokonaiskustannus nousee niin korkeaksi, ettei jokaisella ole siihen varaa. Ihmisoikeusliitto (2020) kirjoittaa *'Kaikilla ei ole varaa harrastaa'* -blogissa, kuinka perustuen vuoden 2015 *Nuorisobarometrin* tuloksiin, 34 % perheen lapsista, ei ole voinut osallistua järjestettyyn, maksulliseen toimintaan rahanpuutteen vuoksi.

Mäntylä (2017) jatkaa kolumnissa, kuinka Kelan pitäisi ottaa valtakunnallisesti yhtenäinen linja vähävaraisten harrastustoiminnan tukemisessa. Suomessa matalapalkkaisten perheiden on kuitenkin mahdollista hakea Kelan toimeentulotukea, jonka voi käyttää vapaasti esimerkiksi lapsien ja nuorten harrastuksiin (Kela 2021). Palveluntuottajat, jotka toimivat kulttuuri palveluiden tai opetuksen kehityksen saroilla, on mahdollista hakea erinäisiä tukirahoituksia. Jos uuteen konseptiin ei tukea tai muuta rahoitusta ole kuitenkaan saatavilla, palvelu hinnoitellaan normaalisti niin, että juoksevat kulut, kuten vuokra, materiaalit ja tarvikkeet sekä opettajien palkkiot katetaan. Hinnoittelu on ratkaiseva tekijä, ylipäätään kaiken maksullisen toiminnan kannattavuudelle. On tärkeää selvittää kuinka paljon palvelun kustannukset yhteensä ovat, ennen kuin voi määritellä palvelulle myyntihinta (Uusyrittäjäkeskus 2021).

Suomessa toimintarahoitusta taiteen ja kulttuurin aloilta voi hakea muun muassa Taiteen edistämiskeskuksesta (2021), kaupungeilta ja kunnilta, yksityissektorin yrityspalveluilta sekä erinäisiltä säätiöiltä kuten Suomen Kulttuurisäätiöltä (2021).

- Taike (Taiteen edistämiskeskus)
- Suomen Kulttuurisäätiö
- OM (Opetusministeriö)
- OKM (Opetus -ja kulttuuriministeriö)
- ELY-keskus
- Kaupunki ja kuntaliitot
- Yksityiset säätiöt ja organisaatiot

Kunkin organisaation verkkosivuilta selviää, milloin minkäkin alan toimija, voi hakemuksia järjestelmiin jättää. Hakemuksia täyttäessä, opetus ja kulttuuri toimijoiden on hyvä painottaa toiminnan vaikutus osallistamiseen, tasa-arvoisuuteen, koulutukseen sekä alueen kulttuuriseen kasvuun (Taike 2021).

Jos rahoitusta haetaan vastaavanlaiselle hankkeelle, on hyvä huomioida:

- Hankkeen tarve on kartoitettu ja sille on selkeät perustelut.
- Tavoite ja menetelmä tavat ovat selkeästi ja tarkasti määritellyt.
- Kohderyhmä on määritelty ja rajattu.
- Tarvittavat yhteistyökumppanit ovat sitoutuneita hankkeeseen.
- Kustannusarvio on realistinen ja tavoitettavissa.
- Toiminnan jatkuminen ja ylläpito on selkeästi suunniteltu.
- Muu rahoitusosuus on turvattu.
- Osaava henkilöstö hankkeen toteuttamiseen ja sen jatkumoon on turvattu. (Rakennerahastot 2021.)

Etelä-Suomessa esimerkiksi rakennerahoituksen myöntämisestä, vastaa kaksi rahoittajaviranomaista, Hämeen ELY-keskus (2021) ja Uudenmaan liitto (2021).

5.2. Valtion kulttuuri- ja taidehallinto

Valtioneuvoston (2020) julkaiseman kulttuuripolitiikan [strategian mukaan](#), luovuus ja osallisuuden edistäminen ovat sen päätavoitteita. Strategian tavoitteisiin pyritään pääsemään edistämällä luovan alan ammattilaisten toimintaa, kehittämällä kulttuurista tasa-arvoa sekä edistämällä sen saavutettavuutta. Kulttuurituotannon sekä alan yrittäjyyden, on oltava tuettu ja vahvalla sijalla yhteiskunnan perustana, myös tulevaisuudessa. (Valtioneuvosto 2020).

Kulttuuripolitiikalla tarkoitetaan kaikkea sitä toimintaa, joka koskee kulttuuriamme, yhteiskuntatasolla. Kulttuuripolitiikalla on erilaisia näkemyksiä kulttuurista. Se voidaan määritellä suppeammin joko taidelähtöisesti tai kulttuuriperinnöllisesti laajana inhimillisenä toimintana. Sillä on yhteiskuntapoliittista vaikutusvaltaa eri hallintosektorien rajojen yli. Tällä hetkellä, sen tavoite liittyy pitkälti taiteen ja luovuuden edistämiseen, taloudellisesti alan tekijöiden kannattavuuteen ja heidän tukemiseen, sekä kulttuuriperintöön ja ihmisten hyvinvointiin (Cupore 2021, 23).

5.2.1. Opetus- ja kulttuuriministeriö

Suomessa taiteen ja kulttuurin hallinnollisena perusrunkona toimii OKM eli Opetus- ja kulttuuriministeriö. ”Se huolehtii alan lainsäädännöistä, hallinnon rakenteesta sekä niiden käytännöistä. Kuten myös, rahoitus, strateginen ohjaus ja muut yleiset kehittämiseen liittyvät tehtävät”. OKM:n vastuulle muiden alojen lisäksi, lukeutuvat aiheeseen oleellisesti liittyvät tahot kuten; koulutus, taide, kulttuuri ja opintotuki. (OKM. A. 2021).

Kulttuuripolitiikan toimialaan Suomessa kuuluvat muun muassa taiteen ja kulttuurin alat, museot ja kulttuuriperintö, kirjastot, kulttuurivienti ja luova työ.

5.2.2. Taiteen edistämiskeskus

”Taiteen edistämiskeskus eli Taike, on taiteen edistämisen asiantuntija- ja palveluvirasto jonka tehtävänä on edistää taidetta kansallisesti ja kansainvälisesti”. Taike huolehtii Suomessa kulttuurin edistämisestä, jos jokin muu virallinen taho ei ole siitä vastuussa.

”Taiken yhteydessä toimivat taidetoimikunnat ja lautakunnat jakavat apurahoja ammattitaiteilijoille ja avustuksia taiteen alan yhteisöille, noin 40 miljoonaa euroa/vuosi. Hakemuksia jätetään vuosittain noin 14 000, joista tehdään päätökset vertaisarvioinnin perusteella”.

Asiantuntijat päättävät, kuka arvioinnin perusteella apurahoja ja avustuksia saa. Arviointi perustuu vertaisarviointiin, ja raadeissa on peräti 200 henkilöä läsnä. Taikelta saa myös ohjeita esimerkiksi julkisen taiteen tuotantoon ja siihen liittyviin kysymyksiin. (Taike 2021).

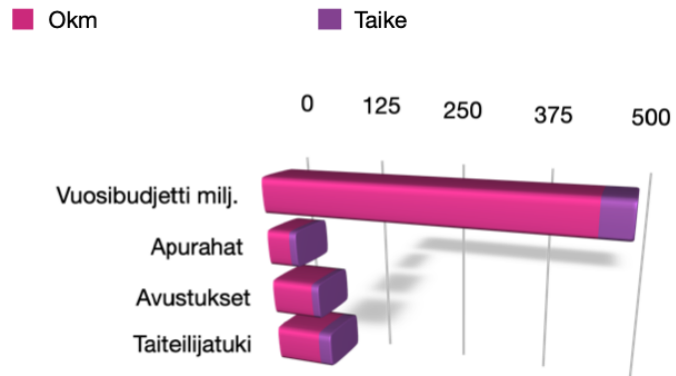
Suomen kulttuuripolitiikan taidehallintoa on jäsennetty lukijalle pähkinänkuoreen (kuva 20, sivu 42). Tämä avaa näiden kahden edellä mainitun hallinnollisen toimijan vastualueet sekä antaa suppean katsauksen 2019 vuoden budjetointiin. Kuvasta ilmenee myös, kuinka nämä kaksi tahoa koordinoivat ja parantavat valtionavustuspolitiikan eri toimia ja kehittävät taiteen tukemista. Materiaali (poster), on tekijän tuotos HUMAK:in Kulttuuripolitiikan opintojaksolta 2020.

Taiteen & kulttuurin mahdollistajat OKM & TAIKE: Valtion kulttuuri- ja taidehallinto

Suomen valtion Opetus- ja kulttuuriministeriö (OKM) ja Taiteen edistämiskeskus (Taike), pyrkivät parantamaan valtionavustuspolitiikkaa, koordinoimaan siihen liittyviä toimia ja kehittämään taiteen edistämisen ja tukemisen rakenteita. Taike toimii opetus- ja kulttuuriministeriön alaisena tulosoajattuna virastona ja taidepolitiikan asiantuntijana, jonka toiminta toteuttaa valtion taide- ja kulttuuripolitiikkaa (Cupor 2020).

Taiteilija-apurahajärjestelmä koostuu taidetoimikuntien jakamista apurahoista (ammattilliseen taiteelliseen työskentelyyn) sekä tekijänoikeusjärjestelmän kautta kerättävistä tekijänoikeuskorvauksista. Taidetoimikuntien apurahat ovat osa taiteen ja kulttuurin harkinnanvaraista tukea. Taiteen ja kulttuurin osuus valtionbudjetissa vuonna 2019 oli noin 448 miljoonaa euroa ja siitä puolet rahoitettiin rahapeliteoiminnan tuotolla.

Taiken vuosiosuus Kulttuuriministeriön kokonaisvuosibudjetista 2019:

Kuva 20. Suomen kulttuuri- ja taidehallinto (Kurko 2020)

Taiken Lasten- ja nuorten kehittämisohjelma koostuu monimuotoisista asiantuntijatyöryhmistä sekä monista eri projekteista. Kohderyhminä aiemmin ovat olleet muun muassa ammattitaiteilijat, kuten taidekasvattajat sekä lapset ja nuoret. Taikelta ei tämän työn teko-
hetkellä löytynyt kohderyhmälle kohdistettua kehittämisohjelmaa.

6. PERUSOPETUKSEN JÄRJESTÄMINEN

Taiteen perusopetusta voidaan tarjota paikallisissa taidekouluissa vapaa-ajalla. Tavoitteellista valtakunnalliseen opetussuunnitelmaan sidottua taiteen opetusta, voivat toteuttaa alan koulutetut ammattilaiset. (Taiteen perusopetusliitto 2021.)

Kunnat järjestävät ja päättävät taiteen perusopetuksesta itsenäisesti. Valtio rahoittaa valtionosuudella kuntia perustuen asukasmäärään ja ”asukasta kohden laskettuun yksikköhintaan”. ”OKM voi myöntää kunnalle oikeuden saada valtionosuutta myös opetustuntimäärän ja opetustuntia kohden lasketun yksikköhinnan perusteella”. ”Kuntayhtymät, rekisteröidyt yhteisöt ja säätiöt tarvitsevat opetustuntikohtaisen valtionosuuden piiriin päästäkseen, opetus- ja kulttuuriministeriöltä koulutuksen järjestämisluvan”. (OKM. B. 2021.)

Myös muu kuin kunta, voi saada luvan toteuttaa asianmukaisesti taiteen perusopetusta, jos toteuttajan ammattitaito on riittävä sekä organisaation talous ovat kunnossa.

”Lupa myönnetään valtion talousarvion opetustuntikiintiön rajoissa.”

OKM ja Opetushallitus jakavat lisäksi vuosittaisia avustuksia muun muassa käyttökustannus tarpeisiin sekä toiminnallisesti tärkeään kehitystyöhön. (OKM. B. 2021).

Opetushallituksen Tiia Luoman (2020) verkkokyselyyn 2019 pohjautuva [Taiteen perusopetus 2020](#) -julkaisun mukaan, ”Vuonna 2019–20 Suomessa oli 424 taiteen perusopetusta järjestävää oppilaitosta. Syksyllä 2019 näistä oppilaitoksista 128 toimi opetus- ja kulttuuriministeriön myöntämällä opetustuntikohtaisen valtionosuuden piiriin kuuluvan taiteen perusopetuksen järjestämisluvalla.” Luoman (2020, 9–10) kyselyyn perustuen, ”Lähes puolet verkkokyselyyn vastanneista oppilaitoksista (46 %) ilmoitti ylläpitäjäksi kunnan. Kolmasosalla vastaajista (34 %) ylläpitäjänä oli yhdistys. Lähes 10% ilmoitti oppilaitoksensa ylläpitäjän olevan jokin muu kuin valmiiksi annetuissa vaihtoehtoissa luetellut vaihtoehdot (kunta, kuntayhtymä, yhdistys, säätiö, osakeyhtiö).”

Pohjautuen tutkimuksesta saatuun tietoon, onko Kotkassa toimivalle After School Art -konseptille mahdollista hakea taiteen perusopetukselle opetustoimilupaa?

Toukokuussa 2021 Kotkan kaupungin alueella vapaa-ajalla toimivia, opetustoimiluvan saaneita oppilaitoksia olivat:

- Kotkan opisto (opettaa myös kuvataidetta)
- Etelä-Kymenlaakson Urheiluakatemia
- Luontokoulu Haili
- Kotkan seudun musiikkiopisto

Edellä mainittu opetushallituksen julkaisu osoittaa, että Kymenlaakson kesäyliopisto voisi anoa taiteen perusopetuksen opetustoimilupaa Kotkan kaupungilta. Luvan myöntäminen on harkinnanvaraista ja päätöksen tekee kaupunki (Kotkan kaupunki 2021).

Suomen kansainvälisyyden, yhteisöllisyyden ja tasa-arvon tiimoilta kielikysymys on myös aina ajankohtainen. Äidinkielenään muuta kuin suomea tai ruotsia puhuvista nuorista oli peräti 47 prosenttia (Ihmisoikeusliitto 2021). Eri kielillä opetus on ehdottomasti organisaation vahvuus. Näin on asia myös Repin-instituutin kuvataidekoulussa, joka tarjoaa opetusta suomeksi sekä venäjäksi.

7. SUOMEN MALLI

Vuonna 2020 OKM eli Opetus- ja kulttuuriministeriö aloitti hankkeen, jonka kohteena on Suomen koululaiset. *Suomen Mallin* tarkoituksena on lisätä lasten hyvinvointia ja valtakunnallisesti mahdollistaa jokaisen lapsen ja nuoren kouluikäisen maksuton harrastaminen. Konsepti huomioi koululaisten toiveita, joiden pohjalta yhteistyötä on lähdetty kehittämään koulujen ja harrastustoimijoiden välillä. (Opetus- ja kulttuuriministeriö. C. 2021).

Suomen malli kattaa laajasti eri harrastusmuotoja koululaisille ja jossa on mahdollista kokeilla vapaasti erilaisia aiheita ja lajeja päivän päätteeksi, ilmaiseksi. Luonnollisesti, kun nuori löytää oikean lajin, hän haluaa siirtyä siinä syventävämpää harjoitteluun ja nämä ovat miltei kauttaaltaan seurojen tai yhdistyksien ylläpitämiä ja siten maksullisia. Suomen mallin jakamasta toimintatuesta nauttivat ainoastaan kunnat ja niiden peruskoulut, jotka hakevat harrastuksille rahoitusta kukin tahoillaan (OKM. C. 2021).

Video: Harrastusmalli Lapua (YouTube -tallenne 2021)

Harrastamisen Suomen mallin toteuttamista parhaimmillaan, esittelee Lapuan kaupunki (2020) hienon videon välityksellä. [YouTube -tallenteelta](#) ilmenee se seikka, ettei kuvataiteen lajeja kuitenkaan ole tarjolla valokuvausta ja piirtämistä lukuun ottamatta, sillä valtaosa eri harrastusmuodoista liittyy urheiluun.

8. TYÖN MERKITYS JA VAIKUTUS TULEVAISUUTEEN

After School Art:in visio on ylläpitää ja mahdollistaa Kymenlaakson kouluikäisten nuorten harrastusmahdollisuuksia sekä alentaa kynnyksiä, jolla nuori tulevaisuudessa jatkaa tutkintotason taideopetukseen. Se mahdollistaa tasa-arvoisen ja osallistavan ryhmäytyksen, osallistumisen taidetunneille myös etänä sekä järjestää alueella avoimia pop-up- ja yleisötapahtumia ja taideleirejä. Se vahvistaa ja ylläpitää yhteistyötä sidosryhmien, yhteisöjen ja paikallisten yritysten kanssa. Toiminta tuottaa korkealaatuista klassista taideopetusta Kymenlaaksossa tasa-arvoisesti ja tavoitteellisesti sen alueiden nuorille.

Kehitysmallin tavoite ei yksinomaan ole tuottaa jokaisesta nuoresta taiteilijaa, vaan jokainen yksilö päättää loppujen lopuksi omasta polusta itse. He voivat lähteä opiskelemaan jotain ihan muuta, mutta taideosaamisesta sekä luovuudesta on heille tulevaisuudessa merkittävästi hyötyä. THL (2021) kirjoittaa *Arkinen luovuus kunniaan* -blogissaan kuinka voimme päivittäin omassa arjessa hyödyntää kyseenalaistamalla musiikin, kuvien, käsillä tekemisen ja luonnon taikavoima. Olemme kaikki erilaisia ja juuri siksi luovuuden ja itsensä ilmaisemisen tarpeet ovat meille kullekin niin erilaiset. Tarvitsemme luovuudelle virikkeitä joita voimme mahdollistaa erilaisten kohtaamisten yhteydessä. Se voi

olla hyvinkin toiveiden tai ideoiden piirtämistä kuviksi tai kokonaan jonkin uuden toimintatavan oppimista.

Lähestymistavasta riippumatta voidaan tehdä asioita saadaksemme nuoret valmistautumaan taiteen opiskeluun ja punnitsemaan tulevaisuuden mahdollisuuksia. Taidetunneilla opitaan erinäisiä taitoja, jotka kehittyvät ja jotka luontaisesti siirtyvät tuleviin opintoihin. On myös materiaaleja ja prosesseja, joiden käyttöönotto voi helpottaa opiskelijoiden siirtymistä seuraavalle tasolle. Myös harrastetasoinen opiskelu on tutkimuksen ja ihmettelyn aikaa, jolloin oppilaalle saattaa hyvinkin selvitä kuva siitä, mihin hän haluaa tulevaisuudessa suunnata. 'Meidän on vain huolehdittava menestyksistä, jotka syntyvät omissa luokkahuoneemme seinissä, kirjoittaa Paul Bogatz, sillä jos näiden oppilaiden menestys ja taidot yhdistyvät myös tulevaan menestykseen, niin olemme työssämme onnistuneet' (Bogatz 2014.) After School Art -konsepti voi täysin yhtyä edelliseen, sillä juuri tästä oivalluksesta kehitysmallissa on kyse. Pitkäkestoisella kuvataiteen harjoittelulla valmistetaan oppilasta hakeutumaan ammatilliseen- tai korkea-asteen koulutukseen.

Taiteiden opiskelu pohjustaa myös muille aloille suuntautuvien osaamis pohjaa (Taiteen perusopetusliitto 2021). Taiteen harrastaminen ei saisi olla hankalaa, sillä tehtävämme on mahdollistaa halukkaiden oppilaiden taiteen harrastaminen, vahvistaa heidän suhdettaan taiteeseen sekä tukea heidän kehittymistään. Minkä tahansa lajin säännöllinen harjoittelu luonnollisesti kasvattaa kykyä ja edistää alan tuntemusta sekä kehittää osaamista. After School Art -tunneilla oppilaat tutustuvat mahdollisimman moniin materiaaleihin ja prosesseihin, jotka antavat valmiudet opinnoissa etenemiseen myös myöhemmin. Miksi siis nuoren pitäisi siis odottaa jonkin tason oppimista, kunnes on määrätyn ikäinen?

Slotte (2021, liite 1) muistelee, ”Kuinka hän teini-ikäisenä osallistui taideopetukseen, johon sisältyi klassisimmillaan mallipiirustusta, asetelmien piirtämistä ja perspektiivioppia. Saa-toimme piirtää vaatteet päällä seisovaa mallia tai jotakin opettajan tai itsemme kokoamaa asetelmaa, mutta myös mennä ulos kaupunkiin pienissä ryhmissä piirtämään näkymiä kaduilla ja puistoissa. Maalauksen opetuksessa käytiin läpi myös erilaisia materiaaleja ja menetelmiä, kuten öljyvärimaalausta, akryylimaalausta, peiteväri- ja akvarellimaalausta sekä sekatekniikoita, joissa muistan käyttäneeni maalien lisäksi kollaasia sanoma- ja aikakauslehtien leikkeistä. Hän lisää, kuinka niin kutsutun matkimisen ja eri tyylien imitoimisen olevan tärkeää ja tarpeellista oman kehityksen kannalta. Matkimalla on kuitenkin mahdollista lopulta löytää palasia siitä, mikä aidosti itseä kiinnostaa tehdä”.

THL:n mukaan, luovuuden mahdollisuuksia kannattaa hyödyntää. Luovuuden mahdollisuudet ja taide eri muodoissaan pitäisi ottaa rohkeammin osaksi esimerkiksi sosiaali-, terveys-, opetus- ja kasvatusalojen käytäntöjä. Tämä tuo uusia ulottuvuuksia hyvinvoinnin vahvistamiseen, terveyden edistämiseen sekä oppimisen tukemiseen.

Kehittämällä uudenlaisia yhteistyömuotoja voimme eri alojen yhteistyönä lisätä hyvinvointia tuomalla arkeen enemmän luovaa toimintaa, mielikuvitusta, leikkillisyyttä sekä taidekokemuksia. On tärkeää, että meidän jokaisen on mahdollista löytää oma polkumme jonkin luovan tekemisen äärelle. Aiheen parissa työskentelevät eri alat ja tahot, voisivat jakaa saatua tietoa hyödyntämällä sitä parempien käytäntöjen kehittämisessä. (THL 2021.)

Valtioneuvosto julistaa *Yleissopimus lapsen oikeuksista, 31 artiklassa (2021)* ”Kuinka lapsilla on oikeus lepoon ja vapaa-aikaan, leikkimiseen ja virkistystoimintaan sekä vapaaseen osallistumiseen kulttuurielämässä ja taiteissa.” Olipa henkilö minkä ikäinen tahansa, kaiken asteinen taiteen osaaminen ja tekniikoiden haltuunotto, eivät vain edesauta taidealalla työskenteleviä, vaan ne auttavat henkilöä kaikessa tekemisessä, kaikissa elämänvaiheissa.

9. LUOTETTAVUUS JA HAASTEET

Tämä kehitysmalli syntyi palveluinnovoinnin tuloksena, jota suunniteltiin tuotettavaksi muissa kuin Repin-insituutin kuvataidekoulutuksen tiloissa. Tämä ei kuitenkaan toteutunut, sillä keväällä 2021 haettua rahoitusta ei saatu. Covid-19 pandemian vuoksi lähiopetusta ei tuona aikana voitu järjestää, joten pilotointi ja testaus -vaiheet eivät tästä syystä toteutuneet. On kuitenkin mahdollista että mallin pohjalta konsepti voidaan tuotteistaa toimivaksi palveluksi Kotkaan, tämän suunnitelman mukaisesti. Tällä hetkellä uskotaan, että halukkaita nuoria After School Art -tunneille löytyy olemassaolevista oppilaista muutama. Konseptin pilotointia varten, on ensin saatava uusia halukkaita taiteenharrastajia mukaan toimintaan. Muun muassa digitaalisia viestintävälineitä hyödyntäen, ja yhteistyön aktivointia paikallisten koulujen kanssa, voisi edistää halutun kohderyhmän tavoittamisessa.

Haasteina työssä olivat vanhempien/huoltajien maksukykyyn kohdistuva tutkimustyö, tosin kysely selvensi että nuorten harrastukset aina maksavat jonkin verran ja raha ei pääosalle vastaajista ollut este. Myös taideopetukselle kohdennettuihin tukirahoituksiin etsittiin vas-

tauksia, eli kenelle ne on suunnattu ja kuinka niitä saa. Internet -aikana on mahdollista saada nopeasti ja tarkasti selville kunkin alan tukirahoituksille kohdennetut kriteerit ja hakuajat, jotka ovat julkaistu avoimesti verkossa. Hankkeiden rahoittajat sekä säätiöt ja rahastot tarjoavat usein myös info-tilaisuuksia tai muuta materiaalia ennen hakemuksien jättöä. Organisaation pitää tässä olla aktiivisesti liikkeellä juuri oikeaan aikaan.

Tekijä toimi Kymenlaakson kesäyliopistolla Markkinointi- ja koulutuskoordinaattorina seitsemän kuukauden ajan. Määräaikainen työsuhde mahdollisti organisaation toiminnan omaksumisen suhteellisen hyvin, sekä eri suunnittelu- ja kehitystyöryhmissä työskentelyn. Nämä kokemukset avasivat näkymän palveluihin, joita oli tarjolla ja jotka johtivat innovointiin uusien kehitysalueiden ja toimintatapojen muodossa. Toinen tekijän innovointi Repin-insituutin kuvataidekoulutuksessa oli 'Taide klinikka' -konsepti, joka otettiin käyttöön keväällä 2021. Konseptissa harrastaja tai taiteilija vieraili Taide klinikalla videon välityksellä ja jossa hän sai *one-to-one* -ohjausta työnsä/teoksensa tekemisessä. Kevään aikana miltei 30 henkilöä vieraili Taide klinikalla etäyhteyden välityksellä.

10. JOHTOPÄÄTÖKSET & POHDINTA

After School Art on kehitysmalli, joka kattaa tavoitteellisen, useasti toistuvan kuvataideopetuksen tarpeen monimuotona. After School Art -konseptin merkitys klassisen kuvataiteen opetuksessa on merkittävä. Tavoitteellisesta opetuksesta saatu osaaminen auttaa oppilasta etenemään taideopinnoissa huomattavasti paremmin kuin sitä ilman. Kun nuori on osallistunut säännölliseen ja syventävään kuvataiteen opetukseen esimerkiksi 3 vuoden ajan 2–3 kertaa viikossa, visuaalinen ja tekninen osaaminen on vahvistunut niin paljon, että jatko-opintoihin siirtyminen ymmärrettävästi helpottuu. Tavoitteellisuus luo ja vahvistaa oppilaan uskoa osaamiseensa, jolla edetä omalla taiteellisella polulla.

Työssä tutkittiin asiakaskyselyn muodossa, mitä kuvataidetta harrastava nuori tarvitsee, mitä hän haluaa/toivoo, kuinka tarpeita ja haluja tulkitaan, ja mitä heille tarjotaan? Tehdystä kyselystä ilmeni että nuori toivoo saavansa harrastaa ohjattua kuvataidetta useana päivän viikossa. Kaverit ilmenivät tärkeiksi osaksi harrastustoimintaa. Nuoret kertoivat piirtämisen olevan elämäntapa jota tehdään kotona yksin, ulkona luonnossa, kavereiden kanssa yhdessä, koneella digitaalisesti sekä askartelun yhteydessä ryhmissä. Jotkut käyvät myös taidenäyttelyissä ja miltei kaikille, lempi aine koulussa on taide.

Vanhemmilta kysyttiin perheen maksuvoimasta, ja noin kolmannes kertoi ettei raha ole esteenä nuorten harrastuksille. Kuvataiteen harrastusmahdollisuuksia alueella, piti tärkeänä miltei kaikki vastanneet vanhemmat. Myös kuljetukset, jopa toiseen kaupunkiin harrastuksen äärelle, hoituivat pääosalla perheistä.

Työssä huomioitiin myös monimuoto-opinnot sekä digitaalisuus joiden pohjalta etäopetus, toiminnan esittely sekä virtuaali taidenäyttelyt mahdollistettaisiin. [Huomisen trendejä](#) seuraten organisaation on hyvä pysyä ajantasalla myös teknologian muutoksissa (Sitra 2020). Live-videonneilla tavoitetaan valittuja kohderyhmiä sosiaalisen median kanavia käyttäen. Taidetunnit voidaan tallentaa esimerkiksi koulun käyttämään opetusjärjestelmään josta niitä voidaan myöhemmin hyödyntää. Tallenteet toimivat opetusmateriaaleina myös tulevaisuudessa sekä ovat hyödyllisiä heille, jotka ovat tunneilta estyneitä.

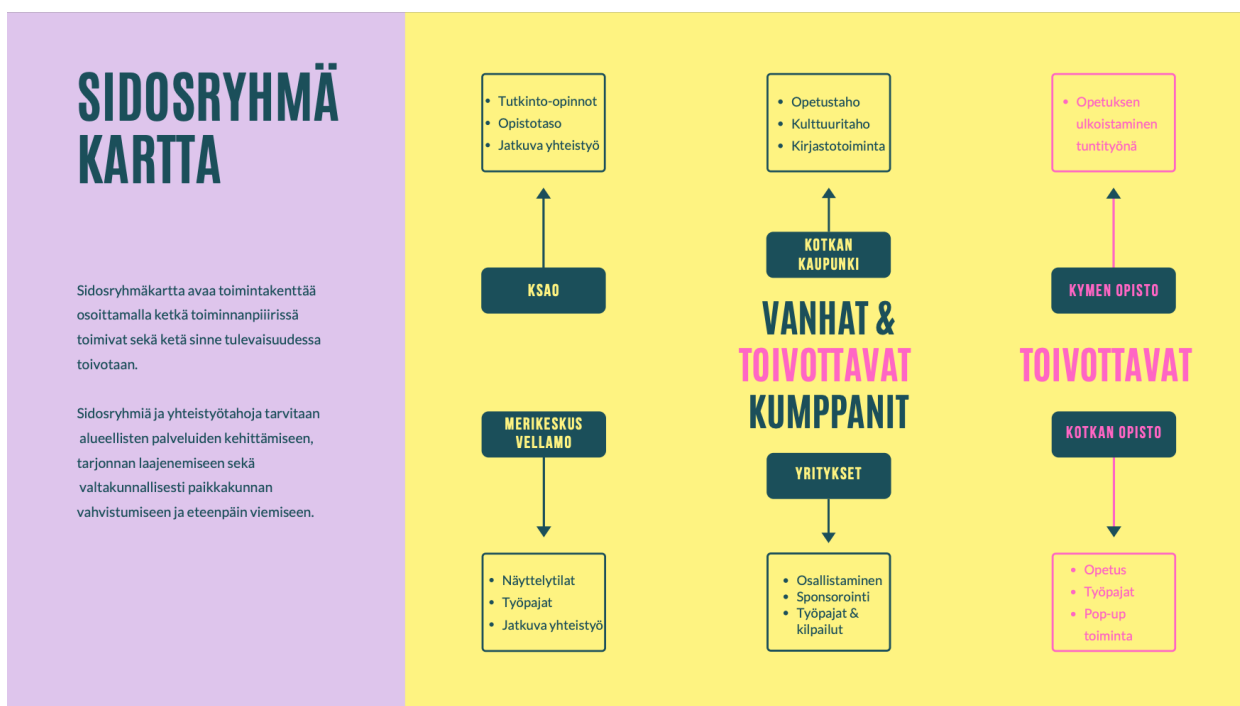
Hintsalan (2021) kokemukseen perustuen, tarve konseptille on suuri ja jokaisella paikkakunnalla tulisi olla After School Art -tyyppinen, tavoitteisiin tähtäävä kuvataideharrastuksen mahdollisuus. Tarjottavan palvelun tulisi vastata kysyntää, ja tässä mallissa perustua visuaalisesti lahjakkaiden nuorten tarpeisiin. Lisäarvoa palveluun voidaan tuoda erilaisen innovatiivisten kokeilujen muodossa. Kuten Hintsala (2021) haastattelussa kiteyttää, kaikki taiteen opetus tähtää siihen että nuoresta tulisi taitava tekijä. After School Art -konseptin uskotaan täydentävän kuvataideharrastuksen mahdollistamisen eteläisessä Kymenlaaksossa korkeatasoisella opetuksella, kaikille sitä haluaville kouluikäisille nuorille. Kehitysmalli muokkautuu tulevaisuudessa myös moniin muihin harrastusmuotoihin ja opetustapoihin, joille tavoitteellisesta harjoittelusta on tulevaisuuden opinnoissa tai työelämässä hyötyä.

Kehitystyön jatkamiseksi, konseptia voi viedä kokeiluna esimerkiksi paikallisiin kouluihin. Tämä voisi toimisi osana Suomen malli 2020 harrastustoimintaa (Suomen malli). [Tulevaisuuden heikkona signaalina](#) (Sitra 2021) voimme myös kuvitella Taidelukion tuottamista Kaakkois-suomen alueelle ja jonka palveluntarjoajana kuvataideopintojen osalta, Kymenlaakson kesäyliopisto toimisi. Suomessa taidelukioita on tällä hetkellä viisi. (Pedanet 2021).

11. SIDOSRYHMÄT & TULEVAISUUS

Nuorten After School Art -oppilaiden sidosryhmät koostuvat vanhempien ja huoltajien lisäksi Repin-instituutin kuvataidekoulutuksesta, Kymenlaakson kesäyliopistosta sekä ulkopuolisista palveluiden tarjoajista kuten museoista, gallerioista sekä taiteilijoista ja muotoilijoista (kuva 21). Organisaation sidosryhmiksi yhteistyötoiminnan toivossa, voidaan kiteyttää paikalliset yritykset ja yhteisöt. On nuortemme eduksi, että saisimme yhdessä aikaan aktiivista näkyvyyttä seutumme luovien nuorten kuvataiteelle.

Kotkan kaupungin erinäiset palvelut, kuten kulttuuri-, opetus- ja kirjastotoiminnat ovat ehdottoman tärkeitä tahoja, joiden kesken on merkittävää ylläpitää viestintää sekä punnita tulevaisuuden vaihtoehtoja kuvataideopetuksen ja harrastustoiminnan saralla. Yhdessä luomalla mahdollisuuksia, tarjolla olisi kulttuurillisesti vieläkin enemmän nuorten taidenäyttelyitä ja työpajoja myös katukuvassa. Kotkan kantasatamassa sijaitseva Merikeskus

Kuva 21. Sidosryhmäkarta (Kurko 2021)

Vellamo on myös kansainvälisesti tunnettu ja se tarjoaa loistavat puitteet näyttelyille ja työpajoille (2021). Vellamon tiloja onkin hyödynnetty jo useina vuosina.

Koulutusyhteistyön tiimoilta syksyllä 2019 Kymenlaakson kesäyliopisto ja Kouvolan seudun ammattiopisto eli KSAO aloittivat yhteistyön. Yhteistyön ansiosta, KSAOn opiskelija voi opiskella Repin-instituutin kuvataidekoulutuksessa, ”Media-alan ja kuvallisen il-

maisun perustutkinnon 45 op osan tutkintotavoitteisesti (Repin-insituutti 2021.), jonka jälkeen, opiskelija voi jatkaa opintoja Kouvolassa tavoitteena koko tutkinto (180 osp).” Maksuttomaan ja päätoimiseen koulutukseen, voi hakea muun muassa opintotukea (KSAO 2021).

Tulevaisuuden yhteistyötahoihin voisi lukeutua Kymenlaakson kansan- ja kansalaisopistot Kotkassa ja Kouvolassa, joissa myös opetetaan kuvataidetta. Repin-instituutin kuvataidekoulutuksen opetuksen ulkoistaminen muihin oppilaitoksiin saattaa olla hyvinkin tulevaisuudessa merkityksellistä, onhan Repin-insituutin kuvataidekoulutus omaa luokkaansa. Yhteistyöllä saataisi paikalliset organisaatiot toimimaan yhdessä nuorille suunnatun kuvataiteen opetuksen puitteissa.

Aika näyttää, kuinka Repin-instituutin kuvataidekoulutuksen ammattitaidon ja arvojen ajamana After School Art -konseptin muodossa, yhteistyö näiden sidosryhmien kesken ajaisi luovien nuorien etuja tulevaisuudessa. Toivetilana voidaan pitää täysin uutta yhteistyötä yllättävän tahon kanssa, [heikkosignaali](#) (Sitra 2021) jonka kanssa tarjotaan vieläkin laajempaa, klassisen kuvataiteen harrastamista alueen nuorille.

LÄHTEET

- Bartel, Jen. 2021. On social media posts. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://medium.com/@demptyspace/marketing-for-artists-zero-budget-social-media-hacks-564c7312804b> [viitattu 27.7.2021].
- Bogatz, Timothy. 2014. How Do We Prepare Our Art Students for College? WWW-julkaisu. Saatavilla: <https://theartofeducation.edu/2014/12/23/how-do-we-prepare-our-art-students-for-college/> [viitattu 21.7.2021].
- Charak, Dinker. 2020. Why Triple Diamond is Better. Blogi. Saatavilla: <https://www.ddinnxx.com/why-triple-diamond-better-paradigm-than-double-diamond/> [viitattu 21.10.2021].
- Chin, Christina S. & David M. Harrington. 2009. Gifted child today, painos 32, no 1. Saatavilla: <https://doi.org/10.4219%2Fgct-2009-838> [viitattu 21.7.2021].
- Cupore. 2021. Tutkimushankkeet. WWW-julkaisu. Saatavilla: <https://www.cupore.fi/fi/tutkimus/tutkimushankkeet> [viitattu 20.7.2021].
- Design museo. 2021. Virtuaali 3D-vierailu. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://my.matterport.com/show/?m=Rb6UsAdacM6> [viitattu 20.7.2021].
- Digital Marketing. 2021. Importance of social media marketing. Blogi. Saatavilla: <https://www.digitalmarketing.org/blog/the-importance-of-social-media-marketing> [viitattu 28.7.2021].
- Drop-out vai throw-out? 2014. Opetus ja kulttuuriministeriö. Julkaisu 2014:5. Saatavilla: <https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/75232/okm5.pdf?sequence=1> [viitattu 20.7.2021].
- Encyclopedia Titanica. 2021. Kuvataide ja maalaus. WWW-julkaisu. Saatavilla: <https://fi.encyclopedia-titanica.com/significado-de-bellas-artes> [viitattu 20.7.2021].
- Enkvist Eira. 2019. Opinnäytetyö Yläkoululaisten osallistaminen taideharrastustoimintaan. Theseus. Saatavilla: https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/266161/Eira_Enkvist.pdf?sequence=2&isAllowed=y [viitattu 22.7.2021].
- Facebook Live. 2021. Facebook Business users. Saatavilla: <https://www.facebook.com/business/help/626637251511853> [viitattu 21.7.2021].
- Hanifi, R. Huomo, M. Tilastokeskus. 2020. Lapsilla on paljon luovia harrastuksia – Tytöt jo lopettaneet, kun pojat aloittavat soittamisen. Saatavilla: <https://www.tilastokeskus.fi/tietotrendit/artikkelit/2020/lapsilla-on-paljon-luovia-harrastuksia-tytot-jo-lopettaneet-kun-pojat-aloittavat-soittamisen/> [viitattu 20.7.2021].
- Harrastamisen malli Lapua 2021. Youtube tallenne. Saatavilla: `<iframe width="500" height="281" src="https://www.youtube.com/embed/7ZCjDGM6okc" title="YouTube video player" frameborder="0" allow="accelerometer; autoplay; clipboard-write; encrypted-media; gyroscope; picture-in-picture" allowfullscreen></iframe>` [viitattu 28.7.2021].
- Kotkan seudun musiikkiopisto. 2021. Hinnasto. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://www.ksmo.fi/index.php?id=14> [viitattu 20.7.2021].
- Ihmisoikeusliitto. 2020. Kaikilla ei ole varaa harrastaa. Blogi. Saatavilla: <https://ihmisoikeusliitto.fi/kaikilla-ei-ole-varaa-harrastaa/> [viitattu 27.7.2021].
- Kay, Sandra. 2008. Supporting artistically gifted students. Blogi. Appreciate, curate, and advocate. Saatavilla: <https://www.kennedy-center.org/education/resources-for-educators/classroom-resources/articles-and-how-tos/articles/educators/supporting-artistically-gifted-students/> [viitattu 21.7.2021].
- Kela. 2021. Toimeentulotuki. Kirjautu omakelaan. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://www.kela.fi/omakela> [viitattu 20.7.2021].
- Kotkan kaupunki. 2021. Opetustoimilupa. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://www.kotka.fi/kasvatus-ja-koulutus/muu-koulutus/> [viitattu 28.7.2021].
- KSAO. 2021. Yhteistyö Repin-Ksao. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://www.ksao.fi/ajankohtaista/ksaon-ja-repin-instituutin-koulutusyhteistyo/> [viitattu 21.10.2021].

- Kulttuuripolitiikan strategia. 2020. Valtioneuvosto. Opetusministeriön julkaisuja 2009:12. Saatavilla: <https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/75641/opm12.pdf?sequence=1> [viitattu 28.7.2021].
- Kumpulainen ym. 2015. Kuusikorpi (toim.) Digitaalinen oppiminen ja oppimisympäristöt. ISBN 978-952-68159-2-3 Juvenes Print – Suomen Yliopistopaino Oy, Tampere 2015. 12.
- Kumpulainen ym. 2015. Kuusikorpi (toim.) Digitaalinen oppiminen ja oppimisympäristöt. ISBN 978-952-68159-2-3 Juvenes Print – Suomen Yliopistopaino Oy, Tampere 2015. 23.
- Kymenlaakson kesäyliopisto. 2021. Yleistä. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://www.kymenlaaksonkesayliopisto.fi/tietoa-meista> [viitattu 22.7.2021].
- Kähkönen, S. 2021. Asiakaskokemus -opas. Puheet. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://www.puheet.com/blogi/asiakaskokemuksen-opas> [viitattu 27.7.2021].
- Lapuan kaupunki. 2021. Suomen malli. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://lapua.fi/uutisia/harrastamisen-suomen-malli/> [viitattu 10.7.2021].
- Lasten kulttuuri. 2021. Osallistaminen. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://lastenkulttuuri.fi/lastenkulttuuri/saavutettava-taideharrastus/> [viitattu 27.7.2021].
- Luoma Tiia. 2020. Perustietoa taiteen perusopetuksesta, Opetushallitus. Pdf-julkaisu. Saatavilla: https://www.oph.fi/sites/default/files/documents/taiteen_perusopetus_2020.pdf [viitattu 24.7.2021]. 9–10.
- Länsiväylä. 2017. Haastattelu Tuominen-Halomo, Hintsala. Verkkojlehti. Saatavilla: <https://www.lansivayla.fi/paikalliset/1734677> [viitattu 26.7.2021].
- Medium. 2021. Useful social media. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://medium.com/@demptyspace/marketing-for-artists-zero-budget-social-media-hacks-564c7312804b> [viitattu 27.7.2021].
- Medium. 2021. Social media hacks. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://medium.com/@demptyspace/marketing-for-artists-zero-budget-social-media-hacks-564c7312804b> [viitattu 19.7.2021].
- Merikeskus Vellamo. 2021. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://www.merikeskusvellamo.fi> [viitattu 30.10.2021].
- Meriläinen, Rosa. 2021. Taide ja kulttuuri kasvattaa ymmärrystä. Blogi. Saatavilla: <https://kulttuurijataide.fi/taide-ja-kulttuuri-kasvattaa-ymmarrysta/> [viitattu 27.7.2021].
- Myllyaho, Manu. 2017. Lapsen urheiluharrastus voi maksaa uuden auton verran. Yle -artikkeli. Saatavilla: <https://yle.fi/urheilu/3-9615066> [viitattu 15.7.2021].
- Myyntityö 2010. Tarvekartoitus. Powerpoint esitys. Saatavilla: <https://www.slideshare.net/guestb6b0eb/myyntityo> [viitattu 27.10.2021]. 22–26.
- Mäntylä, Mikko. 2017. Lapsen urheiluharrastus voi maksaa uuden auton verran. Yle artikkeli. Saatavilla: <https://yle.fi/urheilu/3-9615066> [viitattu 15.7.2021].
- Opetushallitus A. 2021. Kuvataiteet. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://www.oph.fi/fi/koulutus-ja-tutkinnot/kuvataide-taiteen-perusopetuksessa-2017> [viitattu 10.7.2021].
- Opetushallitus B. 2021. Taiteen perusopetus; koulutus ja tutkinto 2020 -julkaisu. Saatavilla: <https://www.oph.fi/fi/koulutus-ja-tutkinnot/taiteen-perusopetus-2020-julkaisu-ja-tiivistelma> [viitattu 27.7.2021].
- Opetushallitus C. 2021. Taiteen perusopetus 2020 -julkaisu. Pdf-documentti. Saatavilla: https://www.oph.fi/sites/default/files/documents/taiteen_perusopetus_2020.pdf [viitattu 27.7.2021].
- Opetushallitus D. 2021. Tasa-arvoisuus ja yhdenvertaisuus. Saatavilla: <https://www.oph.fi/fi/koulutus-ja-tutkinnot/tasa-arvo-ja-yhdenvertaisuussuunnittelu-oppilaitoksissa> [viitattu 21.7.2021].
- Opetus- ja kulttuuriministeriö A. 2021. Strategia. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://minedu.fi/ministerio> [viitattu 22.7.2021].
- Opetus- ja kulttuuriministeriö B. 2021. Taiteen perusopetus. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://minedu.fi/taiteen-perusopetus> [viitattu 15.7.2021].

Opetus- ja kulttuuriministeriö C. 2021. Suomen malli. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://minedu.fi/suomen-malli> [viitattu 20.7.2021].

Palvelumuotoilun työkalupakki. 2012. Prosessi ja työpohjat, SDT. Pdf-julkaisu. Saatavilla: <https://www.-google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&ved=2ahUKEwjbtObZ4-fzAhXil4sKHZSHARgQF-noECCIQAQ&url=https%3A%2F%2Fyhteistyotilat.fi%2Fwiki08%2Fdownload%2Fattachments%2F37067739%2FServiceDesignToolkit.pdf&usq=AOvVaw3vh33pfnPxUH7hFy1xXUBk> [viitattu 15.8.2021]. 10-12.

Palvelumuotoilun työkalupakki. 2012. Prosessi ja työpohjat, SDT. Pdf-julkaisu. Saatavilla: <https://www.-google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&ved=2ahUKEwjbtObZ4-fzAhXil4sKHZSHARgQF-noECCIQAQ&url=https%3A%2F%2Fyhteistyotilat.fi%2Fwiki08%2Fdownload%2Fattachments%2F37067739%2FServiceDesignToolkit.pdf&usq=AOvVaw3vh33pfnPxUH7hFy1xXUBk> [viitattu 15.8.2021]. 18.

Pipeless. 2021. Recommendations programme. WWW-sivusto. Saatavilla: https://pipeless.io/?r=5&gclid=CjwKCAjwzt6LBhBeEiwAbPGOgVddSu8m7ekvTal4amuFNIWjHhkTPa8cV_Z_V5EJor5zvAvMfo-X3xoCAW0QAvD_BwE [viitattu 26.10.2021].

RAH 2021. Repin institute of Russian Art Academy. WWW-sivusto. Saatavilla: https://eng.rah.ru/education/i_repin_st_petersburg_state_academy_institute_of_painting_sculpture_and_architecture.php?sphrase_id=115854 [viitattu 20.7.2021].

Rakennerahastot. 2021. Hankehakemus ja rahastot. WWW-julkaisu. Saatavilla: <https://www.rakennerahastot.fi/millainen-hanke-voi-saada-rahoitusta-> [viitattu 20.7.2021].

Repin-instituutti A. 2021. Yleistä. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://repininstituutti.fi> [viitattu 21.7.2021].

Repin-instituutti B. 2021. Opettajat. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://repininstituutti.fi/tietoa-meista/opettajat> [viitattu 21.7.2021].

Royal College of Art. 2021. Service Design. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://www.rca.ac.uk/study/programme-finder/service-design-ma/> [viitattu 21.10.2021].

Service Design Tools. 2021. Personas. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://servicedesigntools.org/tools/personas> [viitattu 26.10.2021].

Sitra. 2021. Megatrendit. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://www.sitra.fi/aiheet/megatrendit/> [viitattu 27.7.2021].

Sitra. 2021. Mikä heikko signaali? WWW-sivusto. Saatavilla: <https://www.sitra.fi/artikkelit/mika-heikko-signaali/> [viitattu 27.7.2021].

Sitra. 2021. Trendit ja signaalit. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://www.sitra.fi/caset/aloita-tasta-trendit-signaalit/> [viitattu 29.10.2021].

Slotte Joel. 2021. Itsedokumentointi -kirjoitelma. Liite 1. Saatavilla pyynnöstä: minnakurko@gmail.com

Some vaikuttaja vai tuttu? Nicole Pedersen-McKinnon CourierMail -artikkeli. 2018. Saatavilla: <https://www.couriermail.com.au/news/queensland/sunshine-coast/power-of-recommendation-drives-millennials-financial-future/news-story/ae1ccfe58cb6f111fb5b19ab3c5c24ae> [viitattu 27.7.2021].

Spencer 2016. Can we asses creativity? Blogikirjoitus. Saatavilla: <https://spencerauthor.com/creative-assessment/> [viitattu 27.10.2021]. 11–15.

Stickdorn ym. This is service design doing. 2018. Customer journey. O'Reilly Media Inc., Fourth release. 112—113.

Stickdorn M ym. This is service design doing. 2018. The 12 commandments of service design doing. O'Reilly Media Inc., Fourth release. 32—33.

Stickdorn M ym. This is service design doing. 2018. Writing user stories. O'Reilly Media Inc., Fourth release. 132—133.

Stickdorn, M ym. This is service design methods. 2018. Research methods. O'Reilly Media Inc., Fourth release. 10—93.

Suomen kulttuurirahasto. 2021. Kymenlaakson rahasto. WWW-julkaisu. Saatavilla: <https://skr.fi/rahastot/kymenlaakson-rahasto> [viitattu 21.7.2021].

Taide- ja taiteilijapolitiikan suuntaviivat. 2018. Valtioneuvoston pdf-julkaisu. Saatavilla: <https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/161125/okm34.pdf> [viitattu 20.7.2021]. 34–44.

Taidelukiot, Suomen taidelukiot. 2021. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://peda.net/p/Kuvataide%20Hiekanpään%20koulu/koty/tkja/kuvataidelukiot> [viitattu 3.10.2021].

Taiteen edistämiskeskus 2021. Tietoa Taikesta. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://www.taike.fi/fi/tietoa-taikesta> [viitattu 22.7.2021].

Taiteen perusopetusliitto. 2021. Taiteen perusopetus. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://artsedu.fi/taiteen-perusopetus/> [viitattu 21.7.2021].

Tapahtumantekijät. 2021. Megatrendit. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://www.tapahtumantekijat.fi/fi/blog/tapahtumien-trendibarometri> [viitattu 27.7.2021].

Tate. 2021. Why study art? WWW-sivusto. Saatavilla: <https://www.tate.org.uk/art/talking-point/why-study-art> [viitattu 28.7.2021].

THL. 2021. Covid-19. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://thl.fi/fi/web/infektiotaudit-ja-rokotukset/ajankohtaista/ajankohtaista-koronaviruksesta-covid-19/tilannekatsaus-koronaviruksesta> [viitattu 27.7.2021].

THL. 2021. Luovuus on voimavara. Blogi. Saatavilla: <https://blogi.thl.fi/luovuus-on-voimavara-josta-on-arjesa-monenlaista-hyotyja/> [viitattu 9.10.2021].

Tutkimusasetelma. 2021. Peda.net www-sivusto. Saatavilla: https://peda.net/jao/schildtin_lukio/opiskelu/opiaineet/terveystieto/ttjte/tp/te6-kurssin-tunnit/ma-5-2/tt/t3:file/download/974d402c3de0a5c86a1422164ab70e330fdf334c/Tutkimusasetelmia.JPG [viitattu 25.10.2021].

Uimaliitto. 2021. Tilastotieto. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://pisara.uimaliitto.fi/suomeksi/Esittely/Urheilijalle/Uimarinpolku/9-12-vuotiaat/tabid/3286/Default.aspx> [viitattu 22.7.2021].

Uusyrittäjäkeskus. 2021. Yrityksen suunnittelu. WWW-sivusto. Saatavilla: <https://uusyrityskeskus.fi/yrityksen-suunnittelu/oman-tyon-hinnoittelu/> [viitattu 21.7.2021].

Valtioneuvosto. 2021. Taide on mahdollisuuksia; Ehdotus valtioneuvoston taide- ja taiteilijapoliittiseksi ohjelmaksi. Yleissopimus lapsen oikeuksista, 31 artikla. Saatavilla: https://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/79509/opm_41_TAO.pdf?sequence=1 [viitattu 30.10.2021].

Zimmerman & Clarke. 1994. What Do We Know About Artistically Talented Students and Their Teachers? Journal of Art & Design Education, Vol 13, Issue 3. 245–248.

KUVALUETTELO

Kuvamateriaalit ovat tekijän omia, ellei toisin mainittu.

Kuva 1. Konseptikartta.

Kuva 2. Tarvekartoitus.

Kuva 3. Toiminnan käsitekartta.

Kuva 4. Viitekehyksenä triplatimantti.

Kuva 5. Työpajan ideariihi 2020.

Kuva 6. Repin-insituutin Lasten- ja nuorten kuvataidekoulutus albumi. 2019.

Kuva 7—9. Viipurin Lasten taidekoulu, Repin-instituutin Lasten- ja nuorten kuvataidekoulutus albumi. 2019.

Kuva 10. Nicole Pedersen-McKinnon. The Courier Mail 2018.

Kuva 11. Käyttäjäprofiilit.

Kuva 12. Canva -sovelluksen kuvapankki. 2021. Saatavilla: <https://www.canva.com/design/DAEITmUvnik/EN8hM63-0RaiQw5LkVfv6A/edit> [viitattu 31.10.2021].

Kuva 13. Taideopiston Palvelupolku.

Kuva 14. Julkisivu Kymenlaakson kesäyliopisto ja Repin-instituutin kuvataidekoulutus.

Kuva 15. Päivityskuva. Repin-instituutin Facebook 2020.

Kuva 16. Koulutuspolku.

Kuva 17. Toivepilvi.

Kuva 18. Kyselyn yhteenveto.

Kuva 19. Kuvakaappaus monivalintakyselystä. 2021.

Kuva 20. Vanhempien vastauksia harrastuksien hinnoista (kuvakaappaus Lyyti järjestelmästä 2021).

Kuva 21. Suomen kulttuuri- ja taidehallinto. Posterit. HUMAK Kulttuuripolitiikka, Kurko 2020.

Kuva 22. Sidosryhmäkartta.

LIITTEET

Liite 1. Slotte Joel. 2021. Itsedokumentointi.

Liite 1. Joel Slotte. Itsedokumentointi.

Synnyin ja vartuin Kokkolassa. Olin lapsena melko ujo ja pidin paljon omiin mielikuvitusmaailmoihini uppoutumisesta. Pidin piirtämisestä hyvin paljon ja muistan tarinoiden kirjoittamisen sijaan piirtäväni niitä paperille. Tarina saattoi esimerkiksi lähteä liikkeelle paperin vasempaan reunaan piirretystä saaresta. Saarella kasvoi appelsiinipuita ja saaren rannalta alkoi meri, jonka aalloilla matkusti suuri matkustajalaiva. Aaltojen alla ui kaloja, krokotiileja ja valaita ja pohjalla liikkui meritähtiä ja kasvoi koralleja. Paperin oikeaan reunaan piirsin toisen saaren, jolla kasvoi omenapuu. Näin saatoin piirtäessäni kuvitella kokonaisen matkan.

Vanhempani ilmoittivat minut pääsykokeisiin Kokkolan lasten ja nuorten kuvataidekouluun, jonne pääsinkin. Lasten ja nuorten kuvataidekoulu alkoi ollessani ala-asteen ensimmäisellä luokalla. Ala-asteen kuvistuntien lisäksi kävin siis muistaakseni kerran viikossa muutama tunnin kuvataidekoulua iltaisin. Lasten ja nuorten kuvataidekoulussa opetettiin ala-asteaikojen läpi erilaisia tekniikoita, kuten maalausta, piirustusta, keramiikkaa, kuvanveistoa (jossa materiaalina oli lähinnä puu) ja taidegrafiikkaa. Myös erilaisia taidematkoja järjestettiin. Muistan esimerkiksi käyneemme mm. erään paikallisen kuvataiteilijan työhuoneella, näyttelyissä kokkolalaisessa galleriassa, näyttelyhallissa ja K.H. Renlundin museossa, mutta teimme myös pidempiä matkoja esimerkiksi Tampereelle, jossa kävimme mm. Tampereen tuomiokirkossa katsomassa Hugo Simbergin teoksia. Lasten ja nuorten kuvataidekoulu ei ollut ilmainen, mutta se oli suhteellisen edullinen. En tiedä paljonko se 90-00 -luvulla maksoi, mutta nykyään lukuvuosimaksu taitaa olla 120 €.

Muutamana kesänä ollessani vielä ala-asteikäinen vanhempani lähettivät minut Helsinkiin viikon kestäväälle taideleirille, joka järjestettiin Suomenlinnassa. Kävin leirillä yhdessä serkkuni kanssa ja leirillä opetettiin mm. keramiikkaa, vesiväritekniikkaa, piirtämistä ja sarjakuvien tekemistä. Leirin hinnasta en osaa valitettavasti sanoa. Serkkuni kanssa teimme sarjan etsintäkuulusaiheisia piirustuksia, joissa viranomaiset etsintäkuuluttivat mitä hirveämpiä hirviöitä ja jopa joidenkin historiallisten hahmojen kummituksia, joista luvattiin tähtitieteellisiä rahallisia palkkioita eri valuutoissa, lähinnä markoissa, dollareissa ja punnissa. Tämä laaja piirustusten sarja näytettiin yleisölle Pukinmäen kirjastossa, Helsingissä.

Lasten ja nuorten kuvataidekoulukin järjesti (ja järjestää nykyisinkin) kevätnäyttelyitä, joissa oppilaat saavat näyttää teoksiaan yleisölle. Avajaiset olivat mielestäni tosi mukavia tilaisuuksia ja oli ilo saada teoksensa näytille samaan näyttelyhalliin, jossa ammattitaiteilijakin yleensä näyttivät töitään. Se vahvisti ajatusta, että meidän lasten ja nuortenkin työt otettiin tosissaan ja niitä pidettiin arvossa.

Kävin lasten ja nuorten kuvataidekoulua lukion loppuun saakka, joten väliin tuli myös teini-aika, jolloin suuri osa kuviksessa tutuiksi tulleista kavereista lopetti tai siirtyi muiden harrastusten pariin. Minäkin olin 13-15 -vuotiaana enemmän kiinnostunut skeittaamisesta kuin kuviksen käymisestä, mutta onnekseni kuvis tarjosi mahdollisuuden sisällyttää skeittausharrastus tähänkin. Kuviksella oli mahdollista tehdä myös videoita, joten kuvasimme skeittaustamme ja editoimme niistä eräänlaista skeittivideoiden sarjaa. Teimme myös parodioita saippuasarjoista, kauhuelokuvista ja musiikkivideoista. Pian kotiimme tuli kuitenkin uuden tietokoneen mukana mahdollisuus editoida videoita kotona digitaalisesti, mikä tietenkin oli huomattavasti helpompaa kuin VHS-nauhojen leikkaaminen, joten kuviksen videotyöpaja jäi taakse. Tällöin siirryin takaisin kuviksessa maalauksen pariin.

Maalauksen osasto tarjosi opetusta, johon sisältyi klassisimmillaan mallipiirustusta, asetelmien piirtämistä ja perspektiivioppia. Saatoimme piirtää vaatteet päällä seisovaa mallia tai jotakin opettajan tai itsemme kokoamaa asetelmaa, mutta myös mennä ulos kaupunkiin pienissä ryhmissä piirtämään näkyviä kaduilla ja puistoissa. Maalauksen opetuksessa käytiin läpi myös erilaisia materiaaleja ja menetelmiä, kuten öljyvärimaalausta, akryylimaalausta, peiteväri- ja akvarellimaalausta sekä sekatekniikoita, joissa muistan käyttäneeni maalien lisäksi kollaasia sanoma- ja aikakauslehtien leikkeistä. Opetus oli ennen kaikkea rohkaisevaa ja kannustavaa, mikä jälkikäteen ajateltuna on ollut todella tarpeellista herkässä teini-iässä, jossa helposti muuten päätyy vertaamaan itseään muihin.

Harrastin taidetta myös koulun ja kuviksen ulkopuolella. Ala-asteikäisenä minulla oli useita vihkoja, joiden sivuille piirsin melkein joka päivä erilaisia piirustuksia lastenohjelmissa näkemistäni hahmoista, arkisista tapahtumista kuten aamupalan syömisestä tai fantasioita maailman parhaista syntymäpäiväjuhlista. Koska minua kiehtoivat kummitustarinat, piirsin ehkä kaikista useimmin keskiaikaisia linnanraunioita, joiden nurkissa oli hämähäkinseittejä, luurankoja, hirviöitä ja aaveita. Ala-asteen loppupuolella, ehkä 4. tai 5. luokalta eteenpäin tein myös useita sarjakuvalehtiä, joissa oli useita erilaisia tarinoita; eräässä sarjakuvassa

urhea etana pelastaa maailman zombimoluskien valtaukselta, toiseen sarjakuvaan piirsin auki sen, miten olin pelannut läpi erään videopelin tietyn kentän ja kolmannessa kerroin eräästä surrealistisesta painajaisesta, jossa taputin pitkään takkiin pukeutunutta hahmoa olalle ja hänen kääntyessään minua kohti, hahmo vain katosi ja hänen vaatteensa putosivat kadulle. Omia lempisarjakuviani itse tekemistäni olivat niin kutsumani arkisarjakuvat, joiden hauskuus minulle oli siinä, ettei niissä oikeastaan tapahtunut mitään. Eräässä sarjakuvassa hahmo herää aamulla sängystä, laskeutuu portaat alas keittiöön, jossa hän keittää kahvit. Kahvin juotuaan hahmo pukee ulkovaatteet ylleen ja astuu ovesta ulos.

Teini-ikäisenä skeittarina jatkoin edelleen sarjakuvien ja piirustusten tekemistä. Skeitti-innostus näkyy näissä piirustuksissa siinä, että suunnittelin mm. unelmieni skeittipuistoa tai mahdollisimman hienoja skeittikenkiä. Tein myös suunnitelmia skeittilautojen pohjiin tehtäviin maalauksiin ja harjoittelin muutenkin erilaisten sarjakuvamaisten piirrostyyliden ja graafisten ilmeiden haltuunottoa. Uskon tämän nk. matkimisen ja eri tyylien imitoimisen olevan tärkeää ja tarpeellista oman kehitykseni kannalta. Matkimalla on kuitenkin mahdollista lopulta löytää palasia siitä, mikä aidosti itseä kiinnostaa tehdä.

Harrastin taidetta sekä yksin että yhdessä ystäväni kanssa. Saatoimme serkkuni tai ystäväni kanssa piirtää saman pöydän äärellä sarjakuvia, suunnitella skeittikenkiä tai luonnostella yhdessä toteutettavia maalauksia, joita tekisimme spraymaaleilla rakentamiimme skeittiramppeihin. 14-vuotiaasta eteenpäin innostuin musiikista ja käytinkin suurimman osan kuukausirahoistani uusien levyjen ostamiseen. Samalla kun syvennyin kuuntelemaan itsekseni uusia levyjä huoneessani, tein piirustuksia pöytäni ääressä. Tällöin piirsin vapaasti mitä tahansa sellaista, jota musiikin kuuntelu toi mieleeni. Tämä tekemisen tapa jatkui melko pitkään ja kokeilin sen puitteissa kehittää itselleni erilaisia tehtäviä, kuten vaikka: piirrä violetti, keltainen, sininen, vihreä tai punainen monokromaattinen maisema. Käytin siis itsekseni piirtäessäni lähinnä lyijykynää tai puuvärikynäsettiä.

Joel Slotte

Lokakuu 2021

www.joelslotte.com